

GAZETA PORANA

ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW

Nr. 8692.

Lwów, sobota 24 listopada 1928.

Rok XIX.

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Redaktor naczelny: JERZY KONARSKI.

Wspaniały i podniosły przebieg uroczystości 10-lecia odsieczy Lwowa.

Zamordowanie dyktatora Mandżurji. - Maj. Urbanowicz wkrótce stanie przed sądem. - Echa katastrofy budowlanej w Przemyślu.

Żywe ryby na składzie poleca F-a „Zakopane“ Moor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24 — Leona Sapięhy 25.

KONFERENCJE P. PREM. BARTLA.

Warszawa, 22 listopada. (Tel. G. P.) Dziś przedpołudniem Premier Bartel przyjął delegację górników z posłem Stańczykiem na czele. Później konferował p. Premier z min. Czechowiczem.

MIN. ŚWITAŁSKI A POSTULATY NAUCZYCIELI SZKÓŁ ŚREDNICH.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 22. listopada. (ab.) Min. oświaty p. Świtalski przyjął posłów BB. Stypińskiego i Pacholczyka, w sprawie postulatów zawodowych nauczycielstwa szkół średnich. Postulaty te zmierzające przede wszystkim do zniesienia t. zw. ustawy senackiej, której autorem jest b. min. oświaty Stanisław Grabski, zostały życzliwie przez Ministra potraktowane.

NOWY WYDZIAŁ W MIN. OŚWIATY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 22. listopada. (ab.) W Min. oświaty powstaje nowy wydział sprawozdawczy, na którego czele staje p. Kiełski. Wydział sprawozdawczy po siadać będzie referat prasowy, którym kierować będzie p. Patkowski, kierownik wyższego kursu nauczycielskiego w Warszawie.

OŚWIADCZENIE POSŁÓW ŻYD Z MAŁOPOLSKI WSCH.

Warszawa, 22 listopada. (Tel. G. P.) Posłowie żydowscy z Małopolski Wsch. złożyli oświadczenie, że mimo ataków na nich nie zmieniają swego stosunku do rządu, ani innych zagadnień sejmowych.

PLEBISCYT W GDAŃSKU 9 GRUDNIA

Gdańsk, 22. listopada. (Tel. G. P.) Senat postanowił, aby plebiscyt nad obu projektami zmiany konstytucji Gdańska odbył się 9. grudnia br.

FATALNA POMYŁKA SPRAWIEDLIWOŚCI ANGIELSKIEJ.
(Do artykułu na stronie 14-tej).

Co uchwałała Rada Ministrów?

ZAMKNIĘCIA RACHUNKOWE. — NOMINACJE PROFESORÓW UNIW. M. I. WE LWOWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22 listopada. (ab.) Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Min. załatwiony został cały szereg spraw drobniejszych, pozatem załatwiono zamknięcia rachunkowe za r. 1927, 1924 i 1925 i upoważniono Ministra skarbu do przedstawienia tych zamknięć Sejmowi. Ze spraw personalnych podstawił przedstawić Prezydentowi Rzplitej do pod-

pisu nominację szeregu profesorów Uniwersytetu, m. i. ze Lwowa docenta dra Jerzego Kuryłowicza i Stefana Stasiaka na nadzwyczajnych profesorów. Pozatem załatwiono została nominacja nowego dyrektora urzędu emigracyjnego p. Bolesława Nakonecznikowa, który obejmuje to stanowisko po ustąpieniu dyr. Gawrońskiego.

O PODJĘCIE ROKOWAŃ HANDLOWYCH POLSKO-NIEM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Berlin, 22. listopada. (st.) Minister Hermes w połowie przyszłego tygodnia wyjeżdża do Warszawy, aby podjąć rokowania z min. Twardowskim. „Kreuzzeitung“ i „Germania“ mówią katagorycznie, że od wyniku rozmów między drem Hermesem a min. Twardowskim zależeć będzie, czy rokowania zostaną na nowo podjęte.

Warszawa, 22. listopada. (st.) Podjęte być mają wkrótce rokowania o przedłużeniu na rok polsko-niemieckiego układu drzewianego, podpisanego w Berlinie. Strona polska gotowa jest uwzględnić postulaty wyrażone na konferencji w Warszawie, dotyczące eksportu polskiego do Niemiec.

ZJAZD DELEGATÓW RAD POWIATOWYCH MAŁOPOLSKI.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. listopada. (st.) 3. grudnia odbędzie się we Lwowie Zjazd delegatów rad powiatowych czterech województw małopolskich. W obradach zjazdu wezmą udział wojewodowie oraz kuratorowie okręgów szkolnych w Krakowie i we Lwowie.

FALSZYWE WIEŚCI O UTRUDNIENYM DOWOZIE WĘGLA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. listopada. (st.) Sprzedawcy węgla rozpowszechniają od kilku dni pogłoskę, jakoby dowóz węgla do miast był obecnie utrudniony wskutek braku węglarek. W sprawie tej Min. komunikacji wyjaśnia, że polski tabor kolejowy liczy obecnie 68 tys. wagonów „węglowych“. Dziennie ładuje się 12 tys. wagonów węgla, wobec czego niemożliwy o trudnościach dostawy węgla miastom.

Wspaniały przebieg Obchodu 10-lecia Odsieczy Lwowa.

Obchód ten stał się świętem całej Polski.

Hołd mogiłom poległych bohaterów i inne uroczystości.

Lwów, 23 listopada.

(jp) Wczorajszy obchód 10-lecia Obrony Lwowa wznosił się wysoko ponad znaczenie święta lokalnego czy dzielnicowego. Rzec śmiało można, że miał charakter święta całej Polski, zawarł w sobie dostojność całego Narodu polskiego, jego poleźną wolę do połączenia wszystkich sił w twardej, nieustępliwej a ofiarnej pracy państwowo-twórczej, której cel jest dla wszystkich jeden, równie drogi i święty — tu na wschodnich rubieżach, jak na kresach północnych i zachodnich: strzeżenia granic Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, nieuronięcia ani piędy ziemi z tej świętej spuścizny, jaką pozostawili nam za cenę własnej krwi ofiarnie przelanej obrońcy jedności ziem polskich.

I tem zjednoczeniem się wszystkich w hołdzie dla czynu Orłąt lwowskich, tem zestrzeleniem myśli i uczucia polskiego w jedno ognisko, tym złotem wszystkich obrońców Ojczyzny do tego grodu odznaczono go za wierność dla Rzplitej krzyżem „Virtuti Militari“, dzień wczorajszy był wielki i pozostanie pamiętny dla całej Polski. Zjazd powstańców górnośląskich, wojaków poznańskich i wszystkich Obrońców Lwowa i Polski — zjednoczonych w Federacji b. obrońców Ojczyzny, połączony ze Złotem Harcerstwa polskiego, tych przyszłych bojowników o nasze święte ideały, uczynił z dnia tego jakby

wielki przegląd polskiej siły i polskiej tężyzny, był imponującą manifestacją woli i mocy do zwycięstwa, zawsze i wszędzie, gdzieby tego kiedykolwiek okazała się potrzeba.

Uroczysta Msza św. w Bazylice archi- katedralnej.

Uroczystości wczorajsze rozpoczęły się o godz. 8.45 podniesieniem sztandaru na wieży ratuszowej i hejnałem odegranym przez orkiestrę 14 p. ul. Jazłowieckich. W uroczystym akcie uczestniczyły zastępy harcerskie przybyłe do Lwowa dla wzięcia udziału w obchodzie 10-lecia oswobodzenia Lwowa, które było także wielkim świętem harcerstwa polskiego.

O godz. 9 rano odbyła się uroczysta Msza św. w bazylice archikatedralnej przy uczestnictwie wszystkich dostojnych i drogiej gości, przybyłych na uroczystość Oswobodzenia Lwowa do naszego grodu, przedstawiciele władz miejscowych, instytucyj społecznych i kulturalnych, organizacyj i stowarzyszeń oraz licznych zastępów publiczności.

Przed Katedrą ustawiły się szeregi harcerzy i harcerzek, oraz organizacje i stowarzyszenia, w Kate-

drze od przedsionka aż do Wielkiego ołtarza stanął las chorągwi, przed Wielkim ołtarzem zajęli miejsca dygnitarze i reprezentacje, wśród których wymienić należy na pierwszym miejscu gen. dyw. Skierskiego, gen. bryg. Tokarzewskiego, gen. Goreckiego który przybył na czele delegatów Federacji b. Obrońców Ojczyzny, w skład której wchodził pułk. Romański, gen. Bala-chowicz, kpt. Strzelczyk, b. adjut. gen. Iwaszkiewicza, kpt. Wojtecki, por. Auber i sen. Perzyński. Dalej pułk. Mond, pułk. Boruta-Spiechowicz, pułk. Abraham, pułk. Delaveaux, mj. Świtalski, inż. Olszewski, prez. Legji Inwalidów dr. Nittman, Delegaci powstańców górnośląskich z prezesem Głowackim na czele, oraz Związek wojaków poznańskich z prezesem Meisnerem, prezesem miasta Poznania Ratajskim i senatorem Heidingereim, delegacja łódzkiej Obrony Lwowa z maj. Kaz. Schirmerem na czele, (z pochodzenia Lwowianinem, który w czasie walk listopadowych był dowódcą artylerji na Wysokim Zamku), a wreszcie liczni delegaci i reprezentanci miast małopolskich.

Z przedstawicielei władz miejscowych byli obecni: wojewoda Golu-

chowski, gen. Norwid-Nengebauer, który reprezentował na uroczystościach Marszałka Piłsudskiego, gen. Popowicz, cały sztab wojskowy, dowódcy pułków, przedstawiciele korpusu oficerskiego, delegacje pułków, które brały udział w obronie i odsieczy Lwowa, reprezentanci władz cywilnych: prezes Sądu Czerwiński, prez. Izby skarb. Polak, prez. Prok. Hamerski, prez. dyr. kolei Fracht-Morawiański, prez. poczty Moszoro, star. Eckhardt i komend. P. P. Grabowski, zast. star. grodzkiego rada Kuczewski, senat akademicki in corpore z prorokt. Gerstmanem na czele, rektor weter. Markowski, prof. Niemczy

cki, rektor Politechniki Zipser, rektor Akad. Eksp. Pawłowski, sen. Thullie, pos. Stroński, prezes Związku Obrońców Lwowa Nowak-Przygodzki, wiceprezes Izby handl. i przem. dr. Rucker i wiceprez. Höflinger, dyr. Sufimirski, dyr. Paneth, pułk. Hozowski, prez. Rzepecki, prez. Tychowski i wiele in.

Uroczystą, Mszę św. odprawił ks. biskup Lisowski przy asyście licznego kleru kapituły, poczem dokonał poświęcenia chorągwi VII lwowskiej żeńskiej drużyny harcerskiej. Po Mszy św. zabrzmiały uroczyste dźwięki „Te Deum Laudamus“, poczem odśpiewano: „Boże coś Polskę“.

Dekoracja pułków Odsieczy Lwowa.

Po ceremonji kościelnej udali się wszyscy uczestnicy uroczystości na pl. św. Ducha, gdzie odbyły się uroczyste dekoracje i odznaczenia. Pierwszego aktu uroczystego dokonał gen. Karasiewicz-Tokarzewski, który imieniem kapituły Obrony Lwowa wręczył krzyże Obrony Lwowa delegacjom pułków, które brały udział w obronie tego kresowego grodu, lub też przybyły mu z odsieczy.

Delegacje D. O. K. I. (Warszawa), DOK. X, 5 pp. Leg., 4 pp. Leg., 2 p. a.

leg., 38 pp. strz. lwowskich, 39 pp. strz. lwowsk., 49 pp. i in. ustawiły się w pół kole, poczem gen. Tokarzewski wygłosił przemówienie, w którym podniósł znaczenie obrony Lwowa dla całości i potęgi Rzplitej, a wręczając delegacjom pułków, które walczyły w Obronie Lwowa i w jego odsieczy imieniem Kapituły Krzyża Obrony Lwowa odznaczenia, wyraził nadto imieniem Marszałka Piłsudskiego uznanie bohaterom, którzy na jego rozkaz pośpieszyli, aby oswobodzić ten gród kresowy.

Ślubowanie Harcerskie.

Po przemówieniu orkiestra odegrała Hymn państwowy. Prez. Związku Obrońców Lwowa dr. Nowak Przygodzki przemówił, podnosząc zasługi harcerzy lwowskich, którzy pierwsi w dniach listopadowych chwycili za broń, aby bronić ukochanego miasta, a 39 młodocianych harcerzy życie poświęciło w tej obronie, wskazał harcerstwu polskiemu ten wzniósł przykład, wyrażając wiarę, że Polska znajdzie zawsze harcerzy w pierwszych szeregach tych, którzy walczyć będą dla świętych ideałów narodowych. Nakoniec dekorując Krzyżem Obrony Lwowa sztandar Lwowskiej Chorągwi męskiej Związku Harcerstwa Polskiego powiedział: „Niech ten krzyż, który odznacza Waszą chorągiew, prowadzi was zawsze do zwycięstwa dla świętej sprawy“.

Imieniem lwowskiej chorągwi harcerskiej dh. Wasowicz w krótkich słowach wyraził podziękowanie za wysoką odznakę, poczem prezes Nowak-Przygodzki, po słownym przemówieniu wręczył VII Lwowskiej Żeńskiej Drużynie Harcerskiej imieniem Obrońców Lwowa chorągiew, jako sztandar tej drużyny, która ma łączyć się w pracy dla świętych ideałów z innymi drużynami harcerskimi.

Uroczystą była chwila, gdy ks. dr. Szmyd skierował do drużyn harcerskich następujący odzew: „W dzień rocznicę bohaterskiego oswobodzenia Lwowa złożycie druzny i druznowie ślubowanie na wierność prawu harcerskiemu. Czeka Was bój, który toczyć będziecie nie 22 dni, lecz przez

całe życie, czeka was bój o prawo boskie, o cnotę, o to bohaterstwo dnia szarego, niech te dwa sztandary, jeden ofiarowany pod imieniem Orłąt lwowskich, drugi ozdobiony krzyżem bohaterstwa krwi, będzie symbolem trwałego bohaterstwa w codziennym życiu o najwyższe dobro“.

Po tem wezwaniu nastąpiło ślubowanie przedstawiciela harcerzy w następujących słowach: „Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Ojczyźnie, nieść swą pomoc bli-

niem, być posłuszny prawu harcerskiemu“.

Po ślubowaniu orkiestra odegrała hymn harcerski.

Na zakończenie pięknej uroczystości wojewoda śląski Grażyński, jako prezes honorowy Związku Powstańców Śląskich udekorował sztandar Związku Obrońców Lwowa krzyżem Powstańców Górnośląskich, w pięknym przemówieniu podnosząc braterstwo i wspólność idei ludności kresowej Śląska i Lwowa.

HOŁD POLEGLYM OBROŃCOM LWOWA.

Z placu św. Ducha udały się wszystkie delegacje i organizacje, w imponującym pochodzie na Cmentarz Obrońców Lwowa, celem złożenia hołdu poległym bohaterom. Na czele pochodu szła orkiestra Zakładów elektrycznych, dalej delegacja śląska i delegacja poznańska ze sztandarami oraz delegacje innych miast polskich. Hallerczycy ze sztandarem, delegacje lwowskich gniazd sokolich, związek b. uczestników Obrony Polski gniazdo Drohobycz, pocztowcy ze sztandarem i orkiestra, korporacje akademickie, młodzież akademicka żeńska i męska, orkiestra Browarów lwowskich, delegacje harcerskie z całej Polski, naczelnictwo Związków harcerskich, lwowskie hułce męskie i żeńskie, hułce harcerskie akademickie, orkiestra gazowni, drużyna lwowskie, Związek

Obrońców Lwowa ze sztandarem, Polski Związek kolejowy ze sztandarem, oraz delegacja Urzędu ruchu ze sztandarem. Pochód przedstawiał się prawdziwie imponująco i był wielką manifestacją siły i tężyzny narodu.

Na cmentarzu Obrońców Lwowa oczekiwali narodową pielgrzymkę Straż Mogił Polskich Bohaterów z prezesową Neumanową i wiceprez. Mazanowską na czele. Delegacje ustawiły się dokoła kaplicy, poczem ks. dr. Szmyd odmówił na stopniach kaplicy modlitwy za poległych Obrońców Lwowa, które zgromadzeni w skupieniu ducha powtarzali, poczem orkiestra odegrała hymn państwowy. Następnie imieniem Związku Tow. Uczestn. powstania Wielkopolskiego przemówił del. Koch, wskazując na wspólne ideały Poznania ze Lwowem. Przyrzekamy — mówił mowa — bron-#

stanu posiadania polskiego, w każdej chwili na wezwanie wasze stanemy w obronie naszych wspólnych ideałów, a każde wasze drgnięcie serca odczute będzie w Poznaniu. W holdzie głębokim dla obrońców waszego miasta przesyłają Wielkopolanie garść ziemi zroszonej krwią bohatera powstania wielkopolskiego Władysława Metlera“.

Przy słowach tych wręczył delegat

drogocenny dar zawarty w szkatule wiceprezesowej Straży Mogił.

Po tem przemówieniu nastąpiło składanie wieńców przez delegacje w kaplicy Obrońców Lwowa, poczem prez. Straży Mogił p. Neumanowa w imieniu Towarzystwa złożyła podziękowanie tym wszystkim, którzy przybyli złożyć hold poległym obrońcom Lwowa. Orkiestra odegrała marsz Pierwszej Brygady, zaś o-

becni odśpiewali w podniosłym nastroju „Rotę“.

Następnie delegacje śląskie i wielkopolskie pod przew. wicepr. Straży Mogił Mazanowskiej udały się na mogiły spoczywających na Cmentarzu Obrońców Lwowa Ślązaków i Wielkopolan, poległych w obronie naszego miasta.

wojowoda Gołuchowski.

Nader gorąco zostało przyjęte przemówienie

wojowody Grażyńskiego,

który imieniem Powstańców Śląskich i ludu śląskiego złożył hold rycerskiej obronie Lwowa, poczem w dłuższym przemówieniu wykazywał te walory ludu śląskiego, które znalazły swój wyraz w walkach o przynależność tej starej dzielnicy Piastowej do Macierzy polskiej, a który obecnie w bardzo ciężkich warunkach pracuje dla Polski, przeciwstawiając swą siłę duchową i miłość Ojczyzny rewindykacyjnemu planom sąsiadów. **Polska powinna jednak pamiętać, że „Śląsk to wielka rzecz“.**

Po tem przemówieniu zebrani **wzniesli trzykrotny entuzjastyczny okrzyk**

na cześć Górnego Śląska

Imieniem Związku Wojaków Poznańskich przemówił prezes **Głowacki, zaznaczając łączność Poznania ze Lwowem.**

Ostatnie przemówienie wygłosił prezes Związku inwalidów polskich **dr. Nittman, poczem prezes Nowak-Przygodzki zamknął posiedzenie inauguracyjne.**

Uroczysta Akademia w Teatrze w.

Na niezwykle wysokim poziomie była utrzymana uroczysta Akademia, która odbyła się o godz. 11-tej w Teatrze Wielkim przy uczestnictwie wszystkich delegacji i reprezentacji zamiejscowych, przedstawicieli miejscowych władz, instytucyj i organizacyj, jakoteż licznych przedstawicieli społeczeństwa lwowskiego. Uroczystość rozpoczęła orkiestra 40 pp. odegranem hymnu państwowego i poloneza A-dur Chopina, poczem w imieniu miasta, z pięknie udekorowanej sceny, na której chorągwie trzymali sztandar Obrońców Lwowa i miecz Wielkopolski, **przemówił komisarz dr. Nadolski, witając w imieniu miasta delegacje oraz kreśląc w krótkich słowach znaczenie radosnego dnia oswobodzenia Lwowa.**

Następnie chór odśpiewał „Obrona Lwowa“ Nowowiejskiego, zaś wychowankowie Korpusu Kadetów wygłosili chóralną deklamację na trzy głosy, zaś chór Harcererek odśpiewał: „Lwowskie Orlecia“.

Na zakończenie gen. Górecki, nawiązując do uroczystości, jakie odbyły się w Warszawie w dniu 11. bm. skreślił duchowy nastrój narodu naszego w dziesiątą rocznicę niepodległości państwa, a mianowicie dążenie do konsolidacyi wszystkich wysiłków dla budowania siły i potęgi państwa. Ta konsolidacja — mówił mowca — przejawia się na każdym polu. Ja jednak zajmę się tylko tym objawem, który najwyraźniej rzuca się w oczy. Mam tu na myśli federacyę wszystkich Związków b. obrońców Ojczyzny, którzy połączyli się bez względu na to, w jakich szeregach i po jakiej stronie walczyli, pod wspólnym hasłem „Wszystko dla Państwa“. Nie jest przypadkiem, że to zjednoczenie przypada właśnie w momencie obchodu 10-lecia Obrony Lwowa, jak nie jest przypadkiem, że we Lwowie odbywa się zjazd wszystkich obrońców polskości.

Bo Lwów był dla całej Polski w r. 1918 przykładem takiej konsolidacyi i zjednoczenia wszystkich do wspólnego ideału. Obrona Lwowa zjednoczyła wszystkich bez różnicy przekonań i partji. To też jeśli Wilno ma swoją Ostrobramę, Kraków Wawel, to Polska ma swój Lwów. I dlatego w radosną rocznicę 10-lecia odbywa się tutaj pielgrzymka całej Polski, aby oddać cześć temu miastu, jedynemu z miast polskich, które nosi najzaszczytniejszą odznakę „**Virtuti Militari**“.

Okrzykiem na cześć Lwowa, zakończył gen. Górecki swoje przemówienie.

Bezpośrednio po Akademii nastąpiła inauguracya Zjazdu Obrońców Lwowa. Na scenie Teatru zasiadło Prezydium Związku Obrońców Lwowa: Prez. Nowak-Przygodzki, pułk. Baczyński, mjr. Rzepecki i mjr. Ty-chowski.

Prezes Nowak-Przygodzki, zagajając zjazd, wznosił okrzyk na cześć Prezydenta Rzplitej Mościckiego i Marszałka Piłsudskiego, poczem powitał obecnych dostojników: generała Norwid-Neugebauera, jako przedstawiciela Marszałka Piłsudskiego, Księży Arcybiskupów Kapituły lwowskiej,

gości z Górnego Śląska, Poznania i in. stron Polski, gen. Góreckiego, jako prezesa Federacyi b. Obrońców Ojczyzny, poczem zaprosił do prezydium honorowego gen. Tokarzewskiego, Skierskiego, Borutę - Spiechowicza, pułk. Abrahama i rotm. Nittmana, a następnie wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył, że **Obrona Lwowa nie była walką z ludem ruskim, ale z regularnymi wojskami anstrjackimi, które szły pod komendą Habsburga na zdobycie tej ziemi. Lud ruski, jako całość nie poparł tej walki, a obrońcy Lwowa zdobyli wewnętrzną wolność, przezwyciężając jady sążone przez wiekową niewolę. W obronie tego grodu objawił się duch niepodległościowy Polski, który od czasów Kościuszki nie uległ nigdy wrogiej przemocy.**

Następnie podniosło przemówienie wygłosił

gen. Norwid-Neugebauer,

podnosząc, że Lwów potrafił godnie zawsze reprezentować **ideę Państwa Polskiego** zarówno w czasach historycznych, jak w okresie niewoli, a listopad roku 1918 był tylko ostatniem ogniewem tego łańcucha.

Imieniem Rządu Polskiego **powitał Zjazd Obrońców Lwowa**

Wspólny obiad w Sokole Macierzy.

W Sokole-Macierzy odbył się **wspólny obiad** uczestników Zjazdu, w którym wzięli udział również reprezentanci władz i delegaci z całej Polski. Na zebraniu panował **nastrój bardzo serdeczny.** Szereg toastów rozpoczął kom. dr. Nadolski okrzykiem na cześć Prezydenta Mościckiego i Marszałka Piłsudskiego, poczem orkiestra odegrała hymn państwowy. Prezes No-

wak-Przygodzki toastował na cześć gen. Tokarzewskiego, prezydent miasta Poznania na cześć Lwowa, wojew. Grażyński na cześć gen. Norwida-Neugebauera. Generał Norwid-Neugebauer na cześć Obrońców Lwowa w ręce prezesa Nowak-Przygodzkiego, gen. Bałachowicz na cześć miasta Lwowa. Dr. Przybyła na cześć kobiet, walczących w obronie Lwowa.

Otwarcie Zjazdu Obrońców Lwowa

OBRADY ZJAZDU I PRZEDSTAWIENIE W TEATRZE WIELKIM.

O godz. 5 popoł. odbyły się obrady Zjazdu Obrońców Lwowa w sali Sokoła II. przy ul. Kętrzyńskiego. Wieczorem zaś wszyscy uczestnicy obchodów dnia wczorajszego wzięli udział w **uroczystym przedstawieniu w Teatrze Wielkim, które rozpoczęło się od odegrania wyjątku z dramatu pióra gen. Andrzeja Galicy p. t. „Twierdzą nam**

będzie każdy próg“. Przepiękny ten fragment p. t. „Inwokacya“ wykonał pp. Smereczanka i Szyndler przy towarzyszeniu muzyki Chopina, prelud. Op. 128 C-moll, wykonanej przez p. Lipczyńską. Następnie odegrano „Damy i Huzary“ Fredry.

Złożenie wieńca na grobie generała W. Iwaszkiewicza.

Dzisiaj w piątek o godzinie 11 przedpołudniem delegacja b. podkomendnych i przyjaciół śp. Generała Wacława Iwaszkiewicza złoży wieńiec na grobie śp. Generała na cmentarzu „Obrońców Lwowa“. W skład delegacyi wchodzi generał Stanisław Bałachowicz, senator Stefan Perzyński, pułkownik Wiktor Romański, były długoletni adjutant śp. Generała kapitan Sylwester Strzelczyk-Wysocki, kapitan Aleksander Wojtecki i prezes Federacyi województwa lwowskiego p. Henryk Schmal. Następnie generał Bałachowicz udekoruje grób śp. Generała Iwaszkiewicza „**Krzyżem rycerskim**“ swej bylej armji. Nie wątpimy, że do tej uroczystości przyłączy się liczne ludność Lwowa, tak zawsze wdzięcznie wspominająca swego Obrońcę.

Przyjęcie harcerstwa

Przyjęciem zastępów harcerskich zajął się komitet pań z p. komisarzową **Nadolską na czele.** Po wspólnym obiedzie w salach Strzelnicy, który przeciągnął się długo w wesołym nastroju, nastąpiła pełna dziarskości i ochoty wieczornica w **Sokole IV-tym.**

Delegaci m. Poznania na Strzelnicy.

(jp.) Delegacja miasta Poznania: złożona z pp. Prezydenta miasta **Ratajskiego, senatora Heidingera i radcy miejskiego dra Głowackiego,** która przy była na uroczystość oswobodzenia Lwowa, odwiedziła w środę, 21. bm. Mieszczkańskie Towarzystwo Strzeleckie. Delegatów powitał obecny król kurkowy **dr. Ostaszewski w otoczeniu członków Wydziału.**

Na słowa serdecznego powitania od powiedział p. Prezydent Ratajski:

Przybyliśmy do was Mieszczanie, jako do serca Lwowa i przynosimy **Wam serdeczne pozdrowienie od braci Wielkopolan i miasta Poznania.**

Po miłej pogawędce, po wpisaniu się delegacji do księgi pamiątkowej i obejrzeniu całej Strzelnicy, zaprosili pp. Delegaci Tow. Strzel. **na uroczystość 10-tej rocznicy powstania Wielkopolski** na dzień 27. grudnia br. i na Powszechną Wystawę Krajową w r. 1929.

ZJAZD NACZELNIKÓW IZB SKARB.

Warszawa, 22 listopada. (Tel. G. P.) Min. Skarbu zwołało na dzień 8. grudnia do stolicy zjazd naczelników Izb skarbowych, celem udzielenia im instrukcyj co do ściągania podatków bezpośrednich.

HISTERJA DOTYKA I MĘŻCZYŃ.

Berlin, 22. listopada. (Tel. G. P.) Robotnik Lasteller, ojciec dwojga dzieci, powiesił się na poręczu łóżka, gdy powróciwszy do domu stwierdził, że **żona jego, wbrew zakazowi, dała sobie obciąć włosy.**)

TYFUS W POŁUDNIOWEJ FRANCJI.

Paryż, 22. listopada. (Tel. G. P.) Od dłuższego czasu panuje w Lyonie i okolicy coraz bardziej wzmagającą się **epidemia tyfusu.** Ogólna liczba chorych oceniona jest na 1000 do 1200 osób.

NA ZIMĘ

Samochody kryte 6 cyl. -- Kretki i filizymny.
Od 1.700 dol. na składzie. -- Warunki ogodne.

CYCLECAR WÓV ul. ROMANOWCZA 9
Tel n 23-01

Dziś głosowanie nad projektami podatkowymi.

STRONNICTWA CHŁOPSKIE PRZECIW ZWIĘKSZENIU PODATKU GRUNTOWEGO.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22 listopada. (ab) Piątkowe posiedzenie Sejmu budzi wielkie zainteresowanie świata poselskiego. Na porządku dziennym znajdują się projekty ustaw podatkowych w liczbie czterech, a wśród nich projekt o powiększeniu podatku gruntowego. Posłowie włościańscy już dzisiaj głoszą, że będą występować przeciwko temu podatkowi, jako godzącemu w interesy włościanstwa.

Sprawa projektów podatkowych była dzisiaj rozpatrywana przez komisję porozumiewawczą lewicy polskiej, jednakże narady nie dochodziły do żadnych wyników ze względu na to, że Str. Chłopskie i Wyzwolenie są przeciwne podatkowi, podczas gdy socjaliści zapowiedzieli głosowanie za tym podatkem.

W każdym razie na jutrzejszym posiedzeniu Sejmu wszystkie stronnictwa włościańskie, Wyzwolenie, Str. Chłopskie i Piast, otrzymawszy sukurs ze strony Ukraińców i Białorusinów będą głosowały przeciw-

ko projektom podatku gruntowego, co nie przeszkodzi jednak temu, że mimo tej opozycji wszystkie projekty podatkowe przejdą po pierwszym czytaniu do komisji skarbowej.

Przypomnieć należy, że wiosną

tego roku Sejm projekt rządowy podatku gruntowego i dwa dalsze projekty podatkowe odrzucił a limity w pierwszym czytaniu. Przypuszczalnie p. min. skarbu Czechowicz będzie jutro uzasadniał konieczność reform podatkowych.

APOLLO

JEDYNA JESZCZE SPOSOB DO OGLĄDANIA

Miłość i Łzy Szopena

Dzisiaj z powodu koncertu tylko 2 seansy o 4- ej i o 6- tej

Polsko-angielskie towarzystwo żeglugi morskiej.

STAŁA KOMUNIKACJA MIĘDZY GDYNIA A ANGLJĄ I FRANCJĄ.

Warszawa, 22 listopada. (Tel. G. P.) Pomiędzy rządem polskim o tow. żeglugowem Ellerman, Wilson, Liene w Hull została zawarta umowa, na mocy której zostaje utworzone polsko-angielskie Towarzystwo żeglugi morskiej z większością kapitału polskiego.

Towarzystwo to będzie rozporządzało 4 statkami pasażersko-towarowymi, przy pomocy których nawiąże stałą i regularną komunikację pomiędzy Gdynią a portami francuskimi i angielskimi.

Aparaty Aerolotu nie zostaną wykupione.

BĘDZIEMY LATALI WYŁĄCZNIE NA „FOKKERACH”.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. listopada. (st.) Min. komunikacji po długich pertraktacjach z dyrekcją Towarz. lotniczego „Aerolot” zdecydowało się nie wykupić aparatów „Junkersa” od „Aerolotu”. Decyzja ta zapadła pono w związku ze zbyt wygórowanymi żądaniami „Aerolotu”. Począwszy od 1.

stycznia 1929 r. zarząd cywilnej komunikacji lotniczej w Polsce będzie się posługiwał wyłącznie aparatami typu Fokkera VII. Co się tyczy aparatów Farmana, którym posługuje się Tow. lotnicze Warszawa—Poznań, to prawdopodobnie aparaty te, jako już przestarzałe nie będą przejęte.

Emigranci litewscy przeciw rządowi ucisku i awantur.

Ryga, 22. listopada. (Tel. G. P.) Odbył się w Eytkunach w Prusach Wschodnich polityczny zjazd emigrantów litewskich, zorganizowany przez komitet ratowania republiki. Po przemówieniach Pleczkajtisa i Buszlajtisa

uchwalono rezolucję, w której zjazd wzywa do energicznej walki przeciw obecnej polityce litewskiej, do obalenia dotychczasowego ustroju i przywrócenia prawowitej władzy, która spocznie w rękach narodu.

Dyktator Mandżurji zabity.

SROŻNE ROZRUCHY I WALKI W MUKDENIE.

Moskwa, 22. listopada. (Tel. G. P.) Według nadeszłych tu wiadomości z Mukdena, wynikła tam rewolucja pałacowa. Według doniesień, w pałacu zamordowano dyktatora Mandżurji Czan-Su-Ljanga i trzech Japończyków. W mieście doszło do poważnych zaburzeń. Jest cały szereg rannych.

W jaki sposób zatruwają bolszewicy dziecięce serca.

BLUŹNIERCZA DEMONSTRACJA W ZAKŁADZIE DLA SIEROT.

Batum, w listopadzie. W tutejszym zakładzie dla sierot zaszedł ciekawy wypadek. Z powodu dotkliwego braku żywności nie wydano dzieciom codziennej racji. Sieroty w głodzie spędziły całą noc. Następnego poranka do ochrony zgłosił się pewien dygnitarz - komunista, który tłumaczył dzieciom, że Kaukaz jest dotknięty kłeską głod-

dową, wobec czego muszą się modlić i prosić Boga o ratunek. Dzieci ujak dotąd nie było. To samo komurządziły wspólnie mogły, ale chleba niesta ten zaproponował dzieciom i następnego dnia, lecz również bezskutecznie. Dopiero w trzecim dniu komunista ten oświadczył dzieciom, że modły do Boga nie dały wyników, gdyż Pan Bóg pomóc im nie może,

natomiast niech spróbują modlić się do Lenina, który miał dobre serce i zawsze czule kochał dzieci. Urządzono ponownie modły, które tym razem dały skuteczne wyniki, gdyż w porze obiadowej, na rozkaz inicjatora tej bluźnierczej demonstracji przysłano do zakładu żywność i pewną ilość chleba. Podczas spożycia nadesłanej żywności dzieciom wytłumaczono, że Lenin dał dowód swej sily i miłości, gdy natomiast Bóg nawet mimo usilnych modłów uczynić dla nich tego nie mógł.

WOJEWODOWIE W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 22. listopada. (ab.) Bawią w Warszawie w sprawach służbowych wojewoda poleski Krachelski, białostocki Kirst. Jutro przybędą do Warszawy wojewoda tarnopolski Kwasiński i śląski Grażyński.

TAJNY UKŁAD WOJSKOWY NIEMIECKO-SOWIECKI.

Warszawa, 22. listopada. (Tel. G. P.) „Kurjer Warsz.” donosi z Paryża, że rząd niemiecki zwrócił się do Sowieców z prośbą o udzielenie agrementu gen. v. Seecktowi na stanowisko ambasadora Rzeszy w Moskwie. Nominacja ta oznaczałaby, iż rząd niemiecki pragnie kontynuować dzieło tajnych zbrojeń na terenie republik sowieckich i potwierdziłoby fakt istnienia tajnego układu wojskowego między Berlinem i Moskwą.

OBRONA GRANIC FRANCJI.

Paryż, 22. listopada. (Tel. G. P.) „Temps” dowiaduje się, że Najwyższa rada wojenna usbitała jednomyślnie ogólne postanowienia, dotyczące obrony granic i przyjęła program prac przewidujących realizację całego kompleksu zagadnień, związanych z obroną granic do roku 1935.

ZABIEGI NIEMCÓW O ZNISZCZENIE SEKWESTRU.

Londyn, 22. listopada. (Tel. G. P.) Zabiegi niemieckie o zniesienie sekwestru skonfiskowanej od czasu wojny własności niemieckiej w Anglii, spotkały się ze stanowczą odmową rządu angielskiego, który dochoży z tego źródła pobiera na poczet należnych mu odškodowań.

ODŁOŻONE ŚWIĘTO 10-LEGIA WIELKIEJ RUMUNJI.

Bukareszt, 22. listopada. (Tel. G. P.) Rząd postanowił odroczyć do pierwszych dni maja roku przyszłego uroczystości ku uczczeniu rocznicy zjednoczenia państwa rumuńskiego, projektowany pierwotnie na dzień pierwszego grudnia w Alba Julia. Decyzja została spowodowana przygotowaniami do wyborów. Mimo to 1. grudnia odbędą się w całym kraju lokalne uroczystości. W maju ogłoszona będzie szeroka amnestja.

ODZNACZENI ZA WYRATOWANIE POLSKICH PILOTÓW.

Berlin, 22. listopada. (Tel. G. P.) Niemieckie Tow. ratowania rozbitków odznaczyło srebrnymi medalami kapitana drugiego oficera parowca „Samos”, który w sierpniu br. wyratował Idzikowskiego i Kubalę.

NOWY MORD POLITYCZNY W SOFJI.

Wiedeń, 22. listopada. (Tel. G. P.) Donoszą z Sofji, że wczoraj dwaj nieznani sprawcy zastrzelili b. szefa policji Pelewa. Mordercy zbiegli.

PRZYJĘCIE SIR DRUMMONDA I DYR. SUGIMURY.

Warszawa, 22 listopada. (Tel. G. P.) Dzisiaj odbyła się uroczysta akademja na cześć Sir Eryka Drummonda i dyr. Sugimury. Przybył min. Zaleski. Akademję zagał rektor Przychodźki.

Sir Drummond i dyr. Sugimura złożyli w czwartek wizyty p. Premj. Bartłowi, Marszałkowi Daszyńskiemu i Szymańskiemu. Ponadto dyr. Sugimura przyjął był u specjalnej audjencji w Belwederze przez Marszałka Piłsudskiego. O godz. 2-giej odbył się obiad na cześć gości u Premjera Bartla, wieczorem obiad w poselstwie angielskim na cześć sir Drummonda, zaś w pos. japońskim obiad na cześć dyr. Sugimury.

PARLAMENTARNA GRUPA POLSKO-FRANCUSKA.

Warszawa, 22. listopada. (ab) Dzisiaj odbyło się walne zebranie grupy parlamentarnej polsko-francuskiej. Dokonano wyboru prezydium z p. Januszem Radziwiłłem — jako prezesem, pp. Zdzisławem Lubomirskim, Posnerem i Dębskim (wiceprezesami), Piaseckim, Grałińskim i Zalewskim jako sekretarzami. Poza tem w skład Zarządu grupy weszli pp. sen. Lubieński, Motz, posłowie Kościalkowski, Niedziatkowski, St. Stroński, oraz pp. Thugutt i Kiniorski.

NOWE WYBORY W JUGOSŁAWJI?

Belgrad, 22. listopada. (Tel. G. P.) Krążą tu pogłoski, że król Aleksander zapowiedział w Paryżu, że obecny rząd w ciągu jednego lub dwu miesięcy ustąpi i że będzie utworzony gabinet, w którym wezmą udział także Chorwaci. Na wypadek gdyby Chorwaci odmówili udziału, utworzony będzie gabinet, którego zadaniem będzie przeprowadzenie nowych wyborów w Jugosławji.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

Banda zboczeńców przed sądem.

SZEŚCIU MŁODLICH LUDZI ŻYŁO Z PROSTYTUCJI I SZANTAŻÓW. — OBLICZE POWOJENNEGO WIEDNIA. — POTWORNĄ ZGNIŁIZNA MORALNA. — PROCES, KTÓRY JEST ZNAMIENNYM OBJAWEM STOSUNKÓW POWOJENNYCH.

Wiedeń, w listopadzie.

(=) Radośnie rozbawiona, pełna wesołości i pogody, stolica Austrii, oddawna już straciła swój beztrocki charakter. Ciężkie przeżycia wojenne, trudne położenie materialne oraz szereg innych jeszcze momentów, sprawiły, iż Wiedeń jest obecnie miastem bardzo smutnym. Należy również stwierdzić zastraszający wzrost zbrodniczości i zepsucia moralnego w stolicy Naddunajskiej. To miasto, które w czasach wojennych stało pod względem moralnym dosyć wysoko, obecnie obfituje w coraz to inne skandaliczne i przykre afery.

Oto obecnie zaprzęta uwagę Wiednia znamienna afera kryminalna, której bohaterami jest szajka zboczeńców, żyjących z szantażów, dokonywanych na swoich ofiarach. Są to przeważnie młodzi ludzie w wieku od 18 — 22 lat, bez zajęcia, a mimo to żyjący pełną piersią, elegancko ubrani, posiadający wiele pieniędzy — słowem, należący do t. zw.

złotej młodzieży.

Szajka ta składa się z sześciu chłopców, na których czele stoją 21-letni b. pomocnik fryzjerski Rudolf Holzer i 22-letni b. czeladnik krawiecki, Fryderyk Steiger.

Młodzieńcy ci nawiązywali znajomości ze starszymi mężczyznami, ludźmi bogatymi i na stanowisku. Następnie żądali od swoich ofiar ustawicznych danin pieniężnych, a gdy taka ofiara ośmieliła się odmówić, grozili jej policją i sądem. Na tem tle dochodziło nieraz do tragicznych konfliktów.

Oto pewien prokurzysta bankowy, niejaki Fritz Körner, zagrożony denuncjacją, popełnił przed dwoma miesiącami samobójstwo.

W toku rozprawy okazało się, iż członkowie owej bandy nie działali na własną rękę, lecz tworzyli doskonale zorganizowaną i bardzo rozgałęzioną całość. W swem zbrodniczym postępowaniu

dochodzili oni wprost do okrucieństwa.

I tak np. po samobójstwie owego Körnera zgłosił się jeden z członków bandy, b. elektrotechnik Walter Leikam u żony samobójcy. Przedstawił jej jej jako redaktor wiedeńskiego pisma „Pochodni“ i zagroził oczernieniem pamięci zmarłego, gdy by mu żona nie zapłaciła odpowie-

dniej sumy.

Cała ta brudna sprawa wyszła na światło dzienne wskutek doniesienia artysty dramatycznego, Alfreda W., który doprowadzony do osłateczności wygórowanymi wymaganiami innego członka tej bandy Ottona Röppera, zrobił doniesienie

na policji. Podczas śledztwa okazało się, iż nie chodzi tutaj o jakiś sporadyczny wypadek. Jednostkowa pozornie sprawa rozrosła się do olbrzymiej zbrodniczej machinacji,

która siecią swą ogarniała Wiedeń. Po zgromadzeniu licznej materjału dowodowego rozpoczęło onegdaj rozprawę, która wywołała w Wiedniu ogromne poruszenie i oburzenie.

W najbliższych dniach należy się spodziewać wyroku na sześciu młodocianych zbrodniarzy.

Potworne, średniowieczne katusze w inspekcji policyjnej.

ARESZTANCI SZARPANI ROZPALONEMI OBCEGAMI, NASTĘPNIE PŁAWIENI W MROŻNEJ RZECIE. — JEDEN Z KATOWANYCH ZMARŁ, DWAJ INNI WALCZĄ ZE ŚMIERCIĄ W SZPITALU.

Bukareszt w listopadzie.

(m) Niejednokrotnie już pisano o drakońskich metodach „śledczych“ policji rumuńskiej. Onegdaj w miejscowości Bals (pow.

Oltienia) zdarzył się wypadek, świadczący, że wypadki katowania aresztantów, nie są tylko czczym wymysłem:

Robotnika Ilie Flotea podejrzy-

wano o kradzież. Sprowadzono go do budynku policyjnego wraz z dwoma innymi aresztantami. Tutaj komisarze policji Popescu i Pandur kazali wszystkim trzem rozebrać się do naga i zaczęli ich bić aż do utraty przytomności. Gdy mimoto skatowani nie chcieli przyznać się do winy niepopelnionej, zastosowano wobec nich iście

średniowieczne tortury.

Obcegamii rozpalonemi do czerwoności, wykręcano oskarżonym ręce. Gdy i to nie pomogło, oprawcy na sznurach podciągnęli ich do góry i pod nimi

rozpalili ogień.

Napół upieczonych nieszczęśników zdjęto ze sznurów i zanoszono do rzeki Olt, gdzie zanurzono ich

„dla ochłody“

w mroźnych falach. Ilie Flotea nie mógł wytrzymać tych męczarni i zmarł. Obdukcja zwłok

wykazała otrucie!

Przesłuchani urzędnicy policji wpieryw oświadczyli, że Flotea popełnił samobójstwo przez otrucie się, nie potrafili jednak wyjaśnić, jak mógł otruć się człowiek ze skrupowaniami rękami.

Sekeja zwłok męczennika wykazała, że Flotea umarł zarówno wskutek trucizny, jak i wskutek

obrażeń wewnętrznych,

spowodowanych torturami. Dwaj jego towarzysze niedoli, okropnie skatowani znajdują się w szpitalu w Caracal. — Ponura ta historia, świadcząca o wprost niewiarygodnym rozpasanu najniższych ludzkich instynktów, wywarła wielkie wrażenie w całej Rumunii.

Przez dziurę w dachu zrabowali 44 zł.

STERORYZOWANY GOSPODARZ

Lwów, 23. listopada.

(=) Onegdaj trzech nieznanymi sprawców wtargnęło po zrobieniu dziury w dachu do mieszkania Michała Grodeckiego w Gańczarach, p. Lwów, gdzie po sterroryzowaniu domowników, zrabowali 44 zł. w gotówce. Od-

ANI PISNAŁ O TEM POLICJI.

chodząc zagrozili obrabowanemu śmiercią na wypadek, gdyby doniósł o tem policji i wogóle komukolwiek. Grodecki istotnie nie zawiadomił policji, która dopiero wczoraj dowiedziała się o tem drogą pośrednią.

Egzekucja podatkowa na ministrze finansów.

NIEZWYKŁA AFERA PODATKOWA. — MINISTER WĘGIERSKI, WEKERLE, W TARAPATACH PODATKOWYCH.

Budapeszt, w listopadzie.

(=) Przed kilku dniami zdarzył się w Budapeszcie niezwykle wypadek. Mianowicie minister finansów kazał niejako sam siebie zafantować z powodu długu podatkowego.

Aleksander Wekerle, który niedawno został węgierskim ministrem finansów, posiada w Kondoros majątek ziemski, którego zarząd po-

wierzył po swej nominacji swemu szwagrowi. Jak większość węgierskich właścicieli dóbr nie spieszył się Wekerle z uiszczeniem podatków i zalegał ze sumą

17 tys. Pengő.

Gdy Wekerle objął swój wysoki urząd, zajęły go sprawy Ministerstwa tak dalece, że nie mógł myśleć o swoich prywatnych troskach. Gdy minął termin wyznaczony, zjawił się w dobrach Wekerlego egzekutor podatkowy, który zafantował ośm wolów, aby pokryć dług ministra.

Cały Budapeszt śmieje się obecnie z ministra finansów, na którego majątku dokonał egzekucji podatkowej urzędnik, działający właśnie — w imieniu ministra

„Cudowny“ Michałek z Michałowa

PRZEDMIOTEM BADAŃ DELEGATA WŁADZ DUCHOWNYCH.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22 listopada. (st) Biskup pedlaski ks. Przeździecki po zapoznaniu się z materiałem prasowym oraz opowiadaniem o Michałku z Michałowa, postanowił wysłać na miejsce kanonika Kapi-

tuły podlaskiej ks. Kobylińskiego, który przeprowadzi na miejscu szczegółowe badania, poczem władze kościelne określą swoje stanowisko wobec wydarzeń w Michałowie.

Młodzież bolszewicka przeciwko Stalinowi.

SZEREG ANTYRZĄDOWYCH ORGANIZACJI. — POPŁOCH WŚRÓD KÓŁ RZĄDOWYCH. — ROZWIĄZANIE „KONSOMOLCÓW“ I „PIONIERÓW“.

Moskwa, w listopadzie.

Równocześnie z wykryciem zamachu na Stalina, zorganizowanego przez czekistów celem oddania władzy w ręce triumwiratu, wykryto szeroką sieć innych konspiracyjnych organizacji o wybitnym charakterze antyrządowym. Organizacje te składały się przeważnie z młodzieży, co wywołało największą trwogę wśród kół rządowych. Między in. istniały organizacje pod takimi charakterystycznymi nazwami: „Krzyk orląt“, „Związek narodowego odrodzenia Rosji“, „Wolna droga dla młodzieży“ i in. Szczególną aktywność wykazywała bojowa

organizacja pod nazwą „Jędro terrorystyczne“. Wszystkie te organizacje dążyły w ostatnich czasach do zjednoczenia się, by stworzyć jedyną potężną organizację antysowiecką. Stwierdzono olbrzymi wzrost i wpływy tych organizacji wśród młodzieży komsomolskiej, wogóle wykazującej zupełny rozkład. Ponieważ desirukcja nastąpiła również w szeregach najmłodszych komunistów — t. zw. pionierów, powstał projekt rozwiązania obydwu organizacji „Konsomolców“ i „Pionierów“, tj. właśnie tych organizacji, na których opiera się cała przyszłość ustroju komunistycznego.

Ciężar - akrobata pod ciężkiem oskarżeniem

Odczyły go zeznania „lekkiego” adepta cyrkowego.

Popis akrobatyczny 10-letniego malca na sali sądowej.

MŁODOCIANY ADEPT KUNSZTU CYRKOWEGO ZBIEGL Z DOMU ZROZPACZONEJ MATKI. — RODZINNE ZAMIŁOWANIE DO AKROBATYKI. — PRODUKCJE W KNAJPACH LWOWSKICH. — ZBIEGA ZNALEZIONO W PRZEMYSŁU W CYRKU CITRONA. — UWOLNIONY „UWODZICIEL”.

Lwów, 23 listopada.

(—) W październiku br. bawił we Lwowie wędrowny akrobata Józef Ciężar, który produkował się w cyrku Staniewskich na pl. Misjonarskim. Po zakończeniu engagement, Ciężar postanowił występować przygodnie po lokalach rozrywkowych i restauracjach. W czasie jego występów w cyrku stałym, bywałcem był 10-letni Szmul Ploccker, zam. przy swej matce Rózi przy ul. Granicznej w Zamarstynowie. Chłopak ten dla występów Ciężara okazywał największe zainteresowanie, albowiem sam oddawał się podobnym produkcjom i marzył

o zawodzie akrobata

tem bardziej, że o sześć lat starszy od niego brat przed kilku laty uciekł z domu i obecnie przebywa na szerokim świecie, występując w cyrkach. Szmul zazdrościł bratu swobody i powodzenia i postanowił pójść w jego ślady.

Zawarł tedy znajomość z Ciężarem, który widząc, że chłopak obdarzony jest zdolnościami akrobatycznymi - żonglerskimi, zgłosił się do matki Szmulka i zaproponował, by pozwoliła synowi występować z nim, za co przyrzekł jej

6 zł. za występ.

W niedzielę 14 października Szmul po raz pierwszy wystąpił z Ciężarem w jednej z tutejszych restauracji i od tej chwili ślad po nim zaginął. Wieczoru tego, ani naza-

jutrz do domu już nie wrócił, wobec czego matka zrobiła doniesienie do policji, oskarżając Ciężara o uprowadzenie chłopca. Policja zarządziła pościg i wysłała na wszystkie strony

listy gończe.

Rezultatem pościgu było **znalezienie Szmulka w Przemyślu w cyrku Citrona**, dokąd po otrzymaniu od Ciężara 6 zł., tego samego wieczoru wy-

jechał, sam sobie zakupiwszy bilet kolejowy. Ciężara w tym dniu w Przemyślu nie było, bawił bowiem w Krakowie. Gdy w kilka dni później zjawił się we Lwowie, policja aresztowała go pod zarzutem uprowadzenia chłopca, a przesłuchana matka Szmulka i on sam obciążyli go zeznaniami w śledztwie sądowym.

Wczoraj Ciężar stanął przed senatem III pod przew. radcy Dworza-

ka, oskarżony o zbrodnię uprowadzenia. Świadkowie Rózia Ploccker i jej syn Szmulek, tym razem zeznali odciążająco.

Szmulek mówił, iż z własnej woli wyjechał do Przemyśla, chcąc produkować się w cyrku Citrona.

Wobec tego sąd wydał

wyrok uwalniający

Ciężara od winy i kary. Oskarżał prok. Nowacki, bronił adw. dr. Weisafł.

Po zakończeniu rozprawy młodociany dept sztuki akrobatycznej popisywał się w sali sądowej swemi produkcjami, które wśród obecnych wywołały dużo śmiechu i wesołości. Nie ulega kwestji, że Szmulek, który już raz zakosztował „perfum” cyrkowych, nie pozostanie przy matce i pewnego dnia znowu czmychnie do jakiegoś cyrku.

— 6 —

Major Urbanowicz wkrótce stanie przed sądem.

ECHA LWOWSKIEJ AFERY POBOROWEJ. — ŚLEDZTWO POTWIERDZIŁO ZARZUTY PRZECIW LEKARZOWI WOJSKOWEMU. — PONOWNY PRZEGLĄD NIELEGALNIE ZWOLNIONYCH POBOROWYCH.

Lwów, 23 listopada.

(—) Jak wiadomo, w sierpniu br. władze wojskowe wykryły we Lwowie wielką aferę poborową, której jednym z bohaterów był zna-

ny psychiatra wojskowy mjr dr. Urbanowicz, który do tej pory przebywa w więzieniu śledczym przy ul. Zamarstynowskiej. Dochodzenia sądowe trwają dotychczas bez

przerwy i jak się dowiadujemy obecnie, istotnie potwierdziły się zarzuty stawiane majorowi Urbanowiczowi w kierunku bezpodstawnego i bezprawnego zwalniania poborowych.

Od kilku dni w szpitalu lwowskim odbywa się ponowny przegląd poborowych, którzy przy ostatnim poborze zostali przez maj. Urbanowicza uznani za niezdolnych. Poborowi ci rekrutują się ze Lwowa, oraz szeregu miast Wschodniej Małopolski. W skład komisji poborowej, która obecnie poddaje nowemu przeglądowi tych zwolnionych, wchodzi także sędzia śledczy major dr. Puzska. Uznanych za zdolnych odstawia się do więzienia śledczego przy ul. Zamarstynowskiej pod zarzutem matactwa i uchylenia się od służby wojskowej. Prace tej komisji są już na ukończeniu.

Wobec tego należy się spodziewać, że śledztwo przeciwko majorowi Urbanowiczowi zostanie wkrótce ukończone i niebawem stanie on przed sądem.

— 0 —

Drozd i Kuśnierz

padli od strzałów w Błędowej.

Lwów, 23. listopada.

(—) Przedwczoraj w gminie Błędowa tyczyńska, pow. Rzeszów, powstała bójka między parobkami. W czasie tej bójki oddano 5 strzałów karabinowych, które zabiły na miejscu 32-letniego Michała Drozda i ciężko raniły w nogę 25-letniego Władysława Kuśnierza, którego odwieziono do szpitala powszechnego w Rzeszowie. Sprawców tych strzałów nie zdołano na razie wyśledzić.

Bandyta zaszył okradzionego gospodarza

który podjął pościg za złodziejami.

Lwów, 23. listopada.

(—) Z Rzeszowa donoszą o **morderstwie rabunkowym**, które wydarzyło się ubiegłej nocy we wsi **Futomie** w tamtejszym powiecie. Nieznani sprawcy włamali się do mieszkania Jakóba

Rzęsy i skradli różnego rodzaju rzeczy. Po opuszczeniu przez rabusiów jego domu, Rzęsa podążył za nimi, a wówczas jeden z rabusiów strzelił do niego z rewolweru i położył go trupem na miejscu.

Fala teroru ogarnęła całą Rosję.

ROZSTRZELANIE KILKU WYŻSZYCH OFICERÓW BOLSZEWICKICH. — CHŁOPI MORDUJĄ KORESPONDENTÓW PISM SOWJECKICH. — OSTRE REPRESJE BOLSZEWICKIEGO RZĄDU.

Moskwa, w listopadzie.

O tem, co się dzieje obecnie w Rosji, najwymowniej świadczy kronika pism sowjeckich. Przytaczamy tu garść faktów, ogłoszonych w kronice z ostatniej doby. Na Białej Rusi sąd wojskowy skazał na rozstrzelanie pułk. Sołncewa, kap. Szachmina i por. Bobrowicza, pod zarzutem organizacji zamachu na prochwinię wojskową. W okręgu Samarskim zamordowano „sielkora” Cyganowa. W Obuchowie zamordowano prezesa rady Getma. W okolicy Winnicy ten sam los spotkał korespondenta pism sowjeckich Korola, zamordowanego przez kiero-

wników urzędów komunistycznych za zdemaskowanie ich działalności w prasie. W obwodzie Ufimskim zabito prezesa Romaszenkę, w Irkucku „sielkora” Segejowa. W Bolognii „Kulaki” dokonali zbrojnego napadu na prezesa komunistycznego oraz spalili dom sekretarza organizacji. W Greczaniach (przedmieście Ploskirowa) chłopci podpálili szkołę wiejską za to, że nauczyciel prowadził propagandę komunistyczną. O zniszczeniu gospodarstw, urządzonych na podstawach komunistycznych, donoszą z Borisowa, Ponzowki, Kamienki i całego szeregu innych rejonów.

Wobec tego wprost zastraszającego wzrostu teroru ze strony chłopów wobec korespondentów pism sowjeckich, ogłosił rząd rozporządzenie, mocą którego należy karać śmiercią nie tylko bezpośrednich wykonawców zamachów na „sielkorów” (korespondentów pism sowjeckich), lecz również inspiratorów i sympatyków tych zamachów. Ponadto zwołano na 27 bm. w Moskwie ogólny zjazd „sielkorów” celem obmyślenia zaradczych środków przeciwko masowemu terrorowi włościanstwa.

Odślaniamy nasze wystawy

w najbliższych dniach! 10% rabatu tylko do końca

listopada. Korzystajcie z okazji i zaopatrzoicie się w wełnianą

Bieliznę najlepszej jakości i po najniższych cenach.

M. BEYER i Ska Lwów, Legionów I. 1.

Sukcesy aktorskie Dempseya.

Nowy Jork, w listopadzie.

(—) Jack Dempsey i jego żona, gwiazda filmowa, Estella Taylor, grają obecnie w sztuce Dawida Belasco pt. „Wielka walka”. Sztuka ta wystawiona w jednym z teatrów nowojorskich cieszy się ogromnym powodzeniem kasowym.

Autor był na tyle ostrożny, że rolę b. króla sportu ograniczył do

takich powiedzeń, jak: „To dobrze!” „Tak”, „Rozumiem” i t.d. Poza tem Dempsey zamiast słowami popisuje się swemi pięściami. Punktem kulminacyjnym sztuki jest match bokserki, który odbywa się na scenie ku wielkiemu zadowoleniu licznej publiczności. Dempsey otrzymuje za swoją „grę” 2 tys. dol. tygodniowo

Atleta o szklanem oku mordercą urzędniczki bankowej.

Ponura zbrodnia, wykryta dzięki jasnowidzącej.

CONAN DOYLE, ENTUZJASTA SPIRYTYZMU I SCEPTYCZNA POLICJA. — A JEDNAK... COŚ W TEM JEST... —
ANGIELSKA JASNOWIDZĄCA DORIS KYLLE ODSŁANIA W TRANSIE PRZEBIEG POTWORNEJ ZBRODNI. —
CYRKOWIEC MORDERCĄ WYZNAJE SWĄ WINĘ POD WPLYWEM DOWODÓW.

Londyn, w listopadzie.

(+). Conan Doyle, słynny pisarz i spirytysta, wyraził przekonanie, że za niewiele lat każdy urząd śledczy będzie zaliczał do swego składu przynajmniej

jednego jasnowidza

jako pomoc w rozświetlaniu zawiłych zagadek kryminalistycznych. Na to odpowiedziano mu z kół policyjnych, że na razie policja **więcej nia radiotelefonji, niż jasnowidzom.** Usługi, jakie ci oddali policji są bowiem bardzo wątpliwe.

A jednak — głos policyjnego sceptyka **nie ze wszystkim zgadza się z prawdą.** Faktem bowiem jest, że jasnowidze już niejednokrotnie przyczynili się do wykrycia zbrodniarzy, że przetożymy np. fakt wyjaśnienia przez medium zagadkowej kradzieży poczty na linii Londyn-Paryż, lub uwieńczonego pełnym sukcesem seansów pani

Günther-Geffers.

Ostatnio na korzyść twierdzeń Conan-Doyle'a przemawia zdarzenie następujące:

18. października młoda urzędniczka bankowa Sara Corbett w Cumberland

zniknęła bez śladu.

Dopiero w 10 dni później **znaleziono jej zmasakrowane zwłoki** w głębokim na 4 metry dole fabrycznym, przeznaczonym na składanie odpadków. Dół ten był zamknięty z wierzchu ciężką płytą metalową, do której podniesienia trzeba było siły dwu mężczyzn. Ponadto płytę przytrzymywał **gruby łańcuch.** Stwierdzono, że

został on przepiłowany.

Policja aresztowała kilku osobników, lecz z braku dowodów musiała ich wkrótce uwolnić. Dopiero ktoś poradził, aby **zrobić eksperyment z 21-letnią**

Doris Kille,

znaną ze swych właściwości jasnowidzenia.

Doris Kille, która zamordowana została osobiście, wprawiona w trans, **dokładnie opisała ostatnie chwile Sary Corbett:**

Do wracającej do domu urzędniczki dostał się w zaułku jakiś mężczyzna o budowie Herkulesa, mający

lewe oko szklane.

Między obojgiem powstała kłótnia. Sara Corbett wyznała owemu człowiekowi, że **jest w stanie odmiennym i że zawiadomi o tem rodziców.** Wówczas nieznamy chwycił ją brutalnie za gardło i począł

zadawać jej ciosy

w głowę ciężką łaską, aż padła zalana krwią. Potem morderca obejrzał się na wszystkie strony, zawłócił zwłoki na bok, w stronę dołu, **przepiłował łańcuch przytrzymujący płytę, którą podniósł bez żadnego wysiłku — i wrzucił trupa w jamę.**

Przebieg całej zbrodni opowiedziała Doris Kille **z zadziwiającą dokładnością.** Na podstawie rysopisu zbrod-

niarza policja podjęła na nowo poszukiwania i ujęła wkrótce owego

człowieka ze szklanem okiem.

Był to cyrkowy **akrobata-atleta Mayhurst.** Wypierał się winy zajadle, lecz eksperci znaleźli **plamy krwi na jego ubraniu, a na lasce**

przyklepione włosy

z głowy ofiary. Wobec tych dowodów Mayhurst **przyznał się do zamordowania swej kochanki.**

Wizjonerstwo jako środek pomocniczy śledztwa policyjnego — odniosło w tym wypadku **pełny tryumf.**

Echa katastrofy budowlanej w Przemyślu.

DZIELNA OLGA I PRZEMYSŁNY SZEWC „JANECZEK“. — WŁAŚCICIEL
DOMU NIE OSTRZEŻEŁ LOKATORÓW PRZED KATASTROFĄ, NATOMIAST
POŚLAŁ IM NAKAZY PŁATNICZE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Przemyśl, w listopadzie.
Trzyletnia Różia Schmitzer znaj-

duje się w opiece w Żióbku przy ul. Średniej, starszuskowie Spinradowie, zam. również w fatalnej ofiarnie przy ul. Kazimierzowskiej l. 5, **zawdzięczają swe ocalenie pomocy Olgi Kupferówny,** która ich wyratowała z groźnego niebezpieczeństwa.

Zamieszkały na poddaszu szewc, znany pod nazwiskiem „Janeczek“ w dniu katastrofy wczesnym rankiem (o godz. 6-tej) **opuścił cichutko z rodziną swoje mieszkanko. Przeczekał on widocznie katastrofę,** która nastąpiła bezpośrednio po **przejździe samochodu** ciężarowego.

Właściciel tego domu J. Dornbusch przesłał przed kilku dniami swoim lokatorom **nakazy płatnicze po 25 zł.** Pogłoski, jakoby ostrzegał lokatorów przed niebezpieczeństwem i wzywał ich do opuszczenia mieszkań — **nie odpowiadają prawdzie.**

CO MÓWI NEMO.

O N A.

Gdy rzeczywistość w sprawach codziennych gwałcie
Rozpręga nerwy i duszę mą nęka,
Lubię twarz ukryć w twym przytulnym kształcie,
Bo jesteś dobra i biała i miękka.

Wiesz co ja marzę i wiesz co ja myślę,
Słyszysz jak tętni krwi gorącej strumień.
Gdy się tulimy tak do siebie ściśle,
Nie znamy waśni i nieporozumień.

W każdym twym ruchu i w każdym ugięciu
Jest ta uległość, co wszystko pozwala
I przez noc całą leżymy w objęciu
I tkliwość nasza nigdy się nie spala.

Widzę, jak wiersz ten niejedna dziewczuszka
Z zakłopotaną odczytuje minką.
Ta miękka, biała — to moja poduszka!
Kto co innego myślał, ten jest świnką

FEJLETON „GAZ. POR.“ z 24 XI. 1928.

PIERRE MILLE.

Historja o Pytonie.

Amerikanin Malton Roberts, to mój stary przyjaciel. Był w życiu wszystkim, lub prawie wszystkim, czem być można: synem ambasadora, adwokatem, dziennikarzem, historykiem, rolnikiem, marynarzem. Przepłynął morza i rzeki Europy i Nowego Świata na czólnie nie większym od lupiny orzecha, sam zupełnie. Okaz rodzaju ludzkiego całkowicie już zaginionego, zwłaszcza w Ameryce, republikanin arystokrata. Nie lubi murzynów, żydów i polityków, słowem jest tak nadziany przesadami, jak jakiś nasz książę lub senator, gdyby u nas istnieć jeszcze prawdziwi książęta i senatorowie. Obecnie liczy sobie siedemdziesiąt lat, siedemdziesiąt wiosen, jak powiada, zrezygnował z włóczęgi po szerokim świecie, ale zima, czy latem zanurza się z głową w wodach rzeki Hudson, przepływającej przez po siodłość, którą, niby lord jaki, odziedziczył po swoim ojcu. Potem idzie do domu odziany nawet w zimie w płócienny garnitur i dla rozgrzania się oddycha powoli, głęboko, siedem czy osiem razy na minutę. Twierdzi, że tego sposobu nauczył się u jogów indyjskich.

Wieczorem zaś, po spożyciu z apetytem zupy i jarzyn, gdyż jakkolwiek nie wzdraga się przed kieliszkiem whisky, lub flaszki

dobrego francuskiego wina, mimo proklamacji, której nie pochwała, to jednak jest wegetarianinem; otóż po spożyciu takiego posiłku, urządza na kolanie jazdę konną, któremuś ze swoich wnuków, lub nawet prawnuków.

Wreszcie zadyszany przerywa tę zabawę. Wówczas Jimmy, który ma sześć lat i jest niesforny, jak rumak z dawnych preri, korzysta z tego, aby zgłosić życzenie:

— Dziadziu, opowiedz mi historyjkę.

— Znasz je wszystkie — mówi starszek. — Opowiadałem ci już tyle razy.

— To nie szkodzi — oświadcza Jimmy.

Pod tym względem jest taki sam, jak wszystkie dzieci. Można mu w nieskończoność opowiadać te same historie, zawsze bowiem odkrywa w nich coś nowego, gdyż umysł jego zmienia się, co określa sam sposobem skróconym, lecz nie pozabawionym słuszości, mówiąc, że „wyrósił“.

— Która? — pyta dziadek.

Jimmy rozmyśla głęboko. Wreszcie decyduje się:

— Najładniejszą. Tę o węzu. O wielkim węzu... py...

— Pytonie... Tak nazywamy węze boa... A więc było to pewnego wieczora na Jawie, w wielkim lesie dzwiczym...

— Jak w kinematografie?

— Jak w kinematografie — potwierdza z lekkim skrzywieniem Malton Roberts, który nie lubi tych nowoczesnych wynalazków. — Drzewa tak wysokie, jak domy

w nowym Jorku i Itany na gorze, w dołach wszędzie.

— Wiem, widziałem to. Grube szauiry, a na nich kwiaty — mówi Jimmy — który do botanicznych przejawów przyrody odnosi się z głęboką pogardą. A zwierzęta?

— Zaraz zobaczysz... Otworzyłem puszkę konserw. Nie, dwie puszkę, jedną z sardynkami, a drugą z wędzonką.

— A deser?

— Nie było deseru.

— Biedny dziadziu!.. Więc w tym lesie nie było orzechów kokosowych? To nie tak, jak w „Robinzonie Kruzo“...

— Może i były — odpowiada. Melton Roberts nieco zakłopotany — ale bałem się, że orzechy będą trujące, rozumiesz?

— Prawda! Nie pomyślałem o tem. Z palm trujących.

— Oczywiście, z palm trujących!.. Gdy skończyłem jeść, rozwinąłem łóżko polowe, to, które widziałem na strychu i ułożyłem się do snu pod wielkim drzewem. Latarek podróżną, acetylenową, jak przy rowrach przyczepiłem do gałęzi tego wielkiego drzewa, czy też do wijącej się po nim ląny, tego już dokładnie nie przypominam sobie. To z powodu zwierząt...

— Bo dzikie zwierzęta — podpowiada dumny ze swej wiedzy Jimmy — boją się światła.

— Tak. A także z powodu owadów, moskitów, ciem. Latarnia je przyciąga i nie doczekają człowieka lub doczekają mniej...

— A potem co? — nalegał niecierpliwie Jimmy.

— Potem zasnąłem. Nie wiem, jak długo spałem. Godziny, może dwie... Ale w czasie snu miałem uczucie, że coś dzieje się nie tak, jak dzieć się powinno, że zaszła jakaś rzecz niezwykła. Wydawało mi się, że boki mam ściśnięte, niby obręczą żelazną, a żołądek posiekany w kawałki.

— Może najadłeś się zanadto — rzekł Jimmy. — Mama zawsze mówi, że takie sny pochodzą z przejeżdżenia.

— Nie, nie jadłem dużo. Obudziłem się i spojrzalem na swoją latarkę. Świeciła dalej w tem samym miejscu, gdzie ją zawiesiłem. Ale, wyobraź sobie, teraz zamiast jednej, były trzy lampy!

— Trzy lampy! — wykrzyknął Jimmy, odczuwając rozkoszny dreszcz.

— Ta, którą zawiesiłem, chwiała się, lekko kołysana wietrzykiem nocnym. Ale dwie inne, były to dwa świecące punkty, nieco mniejsze, które ruszały się również, ale oba w tym samym kierunku. W sposób niezależny od niczego, jeżeli rozumiesz, co to słowo znaczy.

— Rozumiesz! Ruszały się w prawo i w lewo, w dół i w górę...

— Właśnie... I nie wiem dlaczego, ale zacząłem się bać, okropnie bać!..

— Ja także! — wołał Jimmy, opanowany przyjemnym strachem.

— ...A oświadczyłem sobie nieco z ciemnością, za tymi dwoma świecącymi punktami, ujrzałem zwoje **pytona**, olbrzymiego

Z ŻYCIA MAŁOPOLSKI WSCHODNIEJ.

Kronika stanisławowska.

(Od naszego korespondenta).

Stanisławów, w listopadzie.

Czy właścicielom domów wolno bezkarnie narażać życie i zdrowie lokatorów? Właściciel realności M. L. w Stanisławowie przy ul. Zarwańskiej 20., miał to szczęście, że z wiosną br. spłonął częściowo dach nad jego domem. Otrzymał z P. D. U. W. pełne wynagrodzenie, które podjął w maju, ale ani nie myśli o użyciu tych pieniędzy na przeprowadzenie koniecznego remontu, lecz przeciwnie, chce wykorzystać sytuację, by się pozbyć swego lokatora. Polecenie Magistratu, by spalony dach do reszty rozebrał i pokrył dom nowym dachem wykonął bezzwłocznie i z całą dokładnością, ale tylko w pierwszej części! Natomiast z drugiej części zarządzenia władzy kpi sobie dotychczas — mimo, że Starostwo nalożyło mu już za to grzywnę w kwocie 200 zł. Tymczasem zupełnie brak dachu nad domem, odnosi požądany dla właściciela skutek. Lokator bowiem, ciężko pracujący rzemieślnik, nie ma możności wynajęcia sobie innego mieszkania i wraz z całą rodziną traci zdrowie, gdyż zupełnie nie jest chroniony przed opadami atmosferycznymi. W izbie stałe jest pełno wody deszczowej, podłoga i ściany gniją, a z resztek sufitu odpada tynk dużymi kawałkami. Jeden z tych odłamków spadł w nocy na twarz śpiącej córki lokatora i zranił ją poważnie. — Matka domu, przedtem zdrowa kobieta, obecnie już trzeci miesiąc cierpi na zapalenie stawów, a lekarz załamuje bezradnie ręce, nie robiąc chorej nadziei — i twierdzi, że choroba tak długo trwać będzie, jak długo wilgoć nie będzie z mieszkania usunięta. W swej rozpacz, skierował lokator sprawę do sądu karnego, gdzie właściciel domu odpowiedział przed kilku dniami za przekroczenie z par. 431. ustawy karnej — gdyż zdaniem funkcjonarjusza prokuratora, działanie, względnie zaniechanie jego, za graża życiu i zdrowiu lokatorów. — Sąd stwierdził jednak wyrokiem, że nie zachodzi istota czynu karygodnego, a motywując, że sprawa nadaje się tylko na drogę cywilną, uwolnił właściciela od winy i kary. Przeciw wyrokowi uwalniającego, zgłosił funkcjonarjusz prokuratury odwołanie. Zdecyduje zatem sąd okręgowy w postępowaniu odwoławczym, czy wolno właścicielowi bezkarnie narażać życie i zdrowie lokatorów na niechybną szkodę.

Odnaczenia w Stanisławowie. Następujący oficerowie i podoficerowie garnizonu stanisławowskiego zostali ostatnio odznaczani złotym krzyżem zasługi: Ppułk. S. G. Kazimierz Dziurzyński, ppułk. Tobiasiewicz, 48 pp., ppułk. Csa-dek, 48. pp., — srebrnym krzyżem za-

ślugi: kap. Dyńko, 11. p. a. p., kap. Kasprzykiewicz, 48. pp., brązowym krzyżem zasługi: st. sierż. Podlusi, st. sierż. Środa, st. wachm. żand. Horski i st. wachm. żand. Piskowski.

Przeniesienia. Przeniesiony został

ppułk. S. G. Kazimierz Dziurzyński, dotychczasowy szef sztabu 11. dyw. piech. Odchodzącemu towarzyszy ogólny żal podwładnych mu oficerów i podoficerów przez których ogromnie był lubiany i którzy go zawsze mile wspominają będą.

Wywabiony na dwór gość weselny znalazł śmierć z nieznanymi rękami.

SKRYTOBÓJCZE MORDERSTWO W UHRYNOWIE DOLNYM.

Stanisławów, w listopadzie.

W dniu 20. bm. odbywało się huczne wesele u Oleny Riznyczuk w Uhrynowie dolnym, p. Stanisławów. Wieczorem jeden z gości weselnych, Michał Dejczakowski, mieszkaniec tamtejszej gminy, wywołany został na podwórze. Po chwili usłyszeli zebrani

goście krzyk i jęki, dochodzące ich z podwórza. Wybiegłszy na dwór znaleźli leżącego na ziemi Michała Dejczakowskiego, pokłótego w kilku miejscach nożami. Ofiara zbrodni była już nieprzytomna i w kilka chwil potem Dejczakowski wyzionął ducha. Policja jest już na tropie sprawców

Siekierami porąbali krzyż!

NIESŁYCHANY AKT PROFANACJI W ŁUKOCINIE.

Stanisławów, w listopadzie.

Nowa prowokacja miała miejsce w Łukocinie, pow. Kołomyja. Oto nieznanymi sprawcy, dając upust swoim dzikim instyngtom, porąbali siekierami krzyż, wystawiony z okazji 10-lecia

Niepodległej Polski. Czyn ten mający wszelkie znamiona prowokacji, wywołał zrozumiałe oburzenie.

Sprawcy są poszukiwani nie tylko przez Policję Państwową, ale także przez rozgoryczonych mieszkańców.

Tajemniczy strzał z za góry położył trupem kobietę, jadącą na wozie.

MAŻ DOPIERO W DOMU PRZEKONAŁ SIĘ, ŻE JEST JUŻ WIDOWCEM.

Stanisławów, w listopadzie.

W dniu 20. bm. powracał gospodarz Gondurak z Krzyworówna, pow. Kossów, z żoną swą Paraską, do domu. Gdy byli już w pobliżu swej wsi, musieli zwolnić tempo jazdy, gdyż droga wznosząca się w tym miejscu dość stromo w górę, nie pozwalała na szybszą jazdę. Widocznie tę okoliczność przewidział nieznany zbrodniarz, bo nagle od tyłu z za góry padł strzał! Paraska Gondurak krzyknęła, a mąż jej przerażony strzałem popędził konie i nie oglądając się za siebie galopem jechał do domu.

Trudno opisać przerażenie i roz-

pacz Gonduraka, gdy zajechawszy do domu, przystąpił do wozu, by pomódz swej żonie w wysiadaniu. Ujrzał wtedy, że Paraska jest trupem!

Tło zbrodni nieznane, jednakowoż sprawca w najbliższych chwilach zostanie ujęty. Bliższe szczegóły ze względów śledztwa są trzymane w tajemnicy.

Sabotażyści podpalili stertę zboża.

Szkoda bardzo znaczna.

Stanisławów, w listopadzie.

W dniu 20. bm. nieznanymi chwilowo sprawcy podpalili wielką stertę zboża, będącą własnością hr. Dzieduszyckiego z Jezupola. Podpalenie dokonane zostało najprawdopodobniej na tle politycznym, gdyż hr. Dzieduszycki znany jest ze swej energicznej narodowej działalności.

Szkoda niebezpieczna, jest bardzo znaczna.

NADEŚLANE.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy okazali w ciężkim moim smutku i życzliwe współczucie i Tym, którzy Swym współdziałaniem w obrodzie pogrzeb wymaczyli uczcić pamięć mego zmarłego s. p. Męża, skąd mam na goręsze podziękowanie wyrazami Bóg zapłać.

Leonowa Nawrocka.

KRONIKA DROHOBYCKA

(Od naszego korespondenta.)

Drohobycz, w listopadzie.

10-lecie Niepodległości Polski obchodzono tu z wielką uroczystością. Dnia 10. bm. muzyka kolejowa grała ulicami miasta. Wieczorem tegoż dnia objeżdżała melodyjnie wszystkie stacje, na przystanku Drohobycz-Borysław. Dnia 11. bm. o godz. 6 rano pobudka. O godz. 10 msza św. w kościele paraf., w czasie której przepiękne kazanie wygłosił ks. Wał. Toczek. Po mszy św. odbyła się defilada W. P. i P. W. Czołowo odznaczył się hufiec gimn., który dał przykład karności wojskowej i wyszkolenia. Po defiladzie pochód udał się w stronę Skotnicy, gdzie jedną z ulic przechrzczono na „11. listopada“.

Śmierć pod kołami. Onegdaj w Drohobyczu na głównym dworcu, wydarzył się tragiczny wypadek. Ofiarą padła żona maszynisty kol. śp. Świstekowa. Rano w towarzystwie sąsiadek udała się do sklepu na zakupy. By zmieścić drogę powrotną, obrały sobie przechód przez tory. W chwili, gdy śp. S. przechodziła ostatnia przez tory, lokomotywa rukiem powaliła S. na ziemię, gdzie niebawem została zupełnie zmiażdżona.

II. gimnazjum żeńskie im. H. Sienkiewicza. Przed trzema tygodniami odbyło się poświęcenie II. gimn. żeńsk. (pryw.).

Wyniki wyborów do Rady Kasy chorych. W niedzielę, tj. dnia 18. bm. odbyło się głosowanie do Rady Kasy chorych, które dało następujące wyniki: Nr. 2. (PPS.) 23 mand., Nr. 3. (Federacja Pracy) 6 mandatów, Nr. 4. (Solidarność Robot.) 3 mand., Nr. 5. (Ukr. lista) 4 mand., Nr. 7. (Firma „Limanowa“ Borysław) 1 mand., Nr. 8. (Pracownicy żyd.) 3 mand., Nr. 10. (Lista Mieszcz. Kom. Wyborego) 2 mand., Nr. 11. (Pracodawcy Zjedn.) 18 mand. Ponieważ w czasie głosowania uprawiano agitację nastąpiły liczne aresztowania.

KRONIKA CZORTKOWSKA

(Od naszego korespondenta.)

Czortków, w listopadzie.

Pożegnanie zasłużonego sędziego w Czortkowie. Onegdaj odbyło się uroczyste pożegnanie przeniesionego w zasłużony stan spoczynku sędziego SO. i byłego naczelnika sądu pow. w Czortkowie p. Józefa Radziechowskiego urzędującego w tejże miejscowości blisko lat 30. W przepięknie i pomysłowo udekorowanej sali przysięgłych tut. sądu, w której na głównym miejscu pod godłem państwowem umieszczono portret Solenizanta, zehrali się urzędnicy sądowi, adwokaci, notariusze, oraz lekarze miejscowi, ponadto przybyli na tę uroczystość goście z Zaleszczyk, Tlustego, Kopyczyniec i Husiatyna. Przybyłego Solenizanta przywitano burzą oklasków. Imieniem sądu przemówił p. prezes Reck, podnosząc zasługi Solenizanta w związku z powstaniem sądu okręgowego w Czortkowie, dalej zasługi jako sędziego, obywatela i Polaka. Imieniem Prokuratury przy sądzie tut. przemawiał p. prok. Kuczkiewicz. Następnie sekretarz sądu p. Katz w pięknym przemówieniu skreślił działalność p. Radziechowskiego. Na koniec w serdecznych słowach p. adw. Mosler imieniem palestry pożegnał Solenizanta, który do głębi uroczystością powyższą wzruszony dziękując za słowa i dowody uznania przedstawił warunki, wśród których pracował i wśród których powstał tut. sąd okręgowy. Uroczystość powyższą wywarła na uczestnikach oraz licznych widzach zebranych na galerji głębokie wrażenie.

pytona. Miał przynajmniej siedem albo osiem jardów długości, a ciało grubsze, niż moje udo.

— A paszcza? Widziałeś paszczę?

— Widziałem. Dostrzegłem po chwili. Otwierał ją! Jak on ją otwierał! Tak, jak otwierają węże, a czego byś ty nie mógł naśladować nawet ziewając, jaknajszerszej. Mogło tam zmieścić się całe ciało, a nawet kufer, wielki skórzany kufer z okuciami i zamkami!

— A poco tam przyszedł?

— Mnie poczuł. Człowiek ma właściwy sobie zapach, podobnie zresztą, jak każda zwierzęcina. Powiedziałem sobie: „Za chwilę tych dwoje oczu skieruje się ku mnie i urzeknie mnie“. Czytano ci o tańcu Kaa, który powoduje, że małpy wpadają mu same w paszczę, w „Księżdzę Dżungli“ Kiplinga?

— Tak, tak... Oh, to strasznel... Szalenie zajmujące!... I nie zostałeś polknięty?

W głosie malca brzmiał jakby żal.

— Już czułem, że drętwieję. Palcem nie mogłem ruszyć. Widziałem obrzymie zwoje pytona, które się rozciągały, kureczyły i znowu rozwijały. I nie mogłem nic zrobić, tylko patrzeć. Byłem bezwładny, zeszywniały.

Nie wiem, jak długo to mogło trwać, mój mały Jimmy, myślałem tylko: „Na co on czeka? Niechże raz skończy ze mną“. Ale o ile ja patrzyłem na niego, o tyle on nie patrzył na mnie. Patrzył na moją lampę!

Jimmy! Jimmy! To on był urzeczony! Urzeczony światłem mojej lampy. Nie mógł spuścić z niej wzroku, nie widział mnie wcale, widział tylko ją, aż wreszcie przysunął łeb do lampy bliżej, coraz bliżej! Szerzej rozwarł paszczę, jak tak rozwarł szeroko... I usłyszałem dziwny odgłos, trzask zmiażdżonej, białej, tłuczony szkła! Polknął lampę!... Zgasła oczywiście, w mrokach nocy błyszczwały już tylko jego oczy, bardziej, niż poprzednio przyćmione, lecz fosforyzujące, jak zapalki w ciemności... Nagle hałas drugi, ale jaki hałas!... Był to acetylen, który nagle zapalił się cały i wybuchnął. I płomień, ale jaki płomień!... Pyton nie krzyknął nic, bo węże nie mają głosu, ale skreślił się do tego stopnia, że nigdy nie przypuszczałem, aby wąż mógł się tak skreślić — i spłonął! Spłonął jak pijak, któremu by się wódka zapaliła w żołądku. Nie zostało z niego nic, zupełnie nic!

— Nic? — spytał Jimmy.

— Nic lub prawie nic: spalone mięso i popiół.

— To szkoda! — powiada Jimmy

— Szkoda? Dlaczego?

— Bo gdybyś go był przywiózł, można byłoby się przekonać, czy twoja historia jest prawdziwa.

Wówczas to mój przyjaciel Melton Roberts mógłby stwierdzić, że jego wnuczek naprawdę „wyrósł“. Objawiał on już zmysł krytyczny.

Tłum. F. M.

Po śmierci Hermana Sudermana

ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ WYBITNEGO PISARZA NIEMIECKIEGO. — TEN, KTÓRY PRZEŻYŁ WŁASNĄ SŁAWĘ. — ZIARNO NALEŻY ODRÓŻNIC OD PLEWY.

Lwów, w listopadzie.

Donieśliśmy wczoraj w rubryce telegramów o śmierci znakomitego powieściopisarza i dramaturga niemieckiego, Hermana Sudermana, który zmarł w 71-ym r. życia w sanatorium berlińskim. Obecnie zamieszczamy krótki zarys życia i działalności tego wybitnego autora, którego powieści i dramaty także w Polsce cieszyły się niegdyś ogromnym powodzeniem.

*

(b). Suderman urodził się 30. września 1857 r. w Matzicken, w Pruszech Wschodnich. Studja uniwersyteckie odbywał w latach 1875-1877 w Królewcu i Berlinie. Zapisał się zrazu — stosując się do woli rodziców — na wydział medyczny. Ale niebawem żyłka literacka skłoniła go do porzucenia medycyny i do przeniesienia się na wydział filozoficzny, na którym zajmował się literaturą, historią i nowszą filologią. Już jako student uniwersytetu zajmował się pracą dziennikarską, której w szerszym zakresie oddał się po ukończeniu wyższych studjów. Równocześnie począł ogłaszać w czasopismach niemieckich drobniejsze utwory powieściowe, które niebawem zwróciły nań uwagę krytyki i czytającej publiczności. W r. 1894 przeniósł się do Drezna, lecz bawił tam tylko rok, poczem powrócił do Berlina, z którym związał się licznymi i serdecznymi niemi.

Po szeregu owych króciutkich nowelek, ogłaszanych w czasopismach, spróbował Suderman szerszego oddechu w większych utworach epickich, ale bez powodzenia. Pierwszym wielkim sukcesem autorskim tego pisarza była doskonała sztuka pt.: „Honor“, napisana w r. 1889. Ciekawe zagadnienie ujął tutaj Suderman w bardzo zwięzłej formie scenicznej tak, że ta sztuka miała nie tylko w Niemczech, ale również poza granicami ojczyzny autora bardzo wielkie powodzenie. Przewinęła się również przez wszystkie niemal sceny polskie; m. i. wystawił ją także Lwów. Dzięki tej sztuce stanął Suderman odrazu w ośrodku ogólnego zainteresowania. Lgnęła do niego zarówno publiczność, jak krytyka, której rozmaite ugrupowania potrafiły pozyskać dla siebie eklektycznym swych pojęć estetycznych.

NOWY DOSKONAŁY ŚRODEK.

Dotychczasowe środki do usuwania plam, jak benzyna, eter, terpentyna, amoniak i t. d., mają tę jedną ujemną właściwość, że przedewszystkiem niektóre z nich są niebezpieczne ze względu na ich łatwą zapalność, a powtórnie pozostawiają brzydkie, brudne brzegi.

Krajowej fabryce chemicznej Magistrá Józefa Rottera we Lwowie udało się po wielu próbach stworzyć doskonały środek do czyszczenia plam pod zastrzeżoną nazwą „Tewelina“, który użyty umiejętnie i ściśle według przepisu usuwa bezpośrednio każdą plamę, to wieczne utrapienie kulturalnego człowieka, przyczem nie jest zapalny, ani nie przedstawia żadnych śladów. Usuwa nawet plamy i brud z najbardziej przepoconych kołnierzy marynarek i palt.

„TEWELINA“ jest do nabycia we wszystkich aptekach, składach aptecznych, drogerjach i składach farb.

Znaczny sukces zdobyła także następna sztuka Sudermana pt. „Koniec Sodomy“ (1890). Następne dramaty: „Ojczyzna“ (1892) i „Walka motyli“ (1894) zajmują się rozwiązaniem aktualnych problemów społecznych. Z innych utworów scenicznych Sudermana należy wymienić: „Szczęście w zakątku“ (1896), „Morituri“ (1896), „Jana Chrzciciela“ (1897), „Noc świętojańska“ (1900), „Niech żyje życie“ (1902) itd.

Liczne powieści i nowele Sudermana mają koloryt wybitnie pruski i silnie są związane z terenem lokalnym. Mimo to można w nich znaleźć niekiedy mistrzowską analizę duszy i wspaniałe opisy przyrody. Sławę wszechświatową zyskała Sudermanowi powieść pt.: „Kuma troska“, wydana w r. 1866, a przełożona na szereg języków, m. i. również na polski. Z innych powieści wymienić należy: „Wesele

Jolanty“ (1892), „Przed laty“ (1894) i t. d.

Suderman należy do tych pisarzy, którzy przeżywają własną sławę. Po okresie tryumfalnej apoteozy poczęto go w Niemczech lekceważyć, zarzucając mu efekciarstwo, sztuczność, brak szczerości i traktowanie literatury jako intratnego rzemiosła. Zarzut ten mógł się wprawdzie stosować do niektórych utworów Sudermana, był jednak stanowczo przesadzony i niesłuszny. Albowiem zmarły pisarz odegrał niewątpliwie wybitną rolę w rozwoju literatury niemieckiej na przełomie XIX. i XX. w. i pozostawił w jej historii trwałe i cenne ślady.

W Łodzi tak, a we Lwowie nie?

JESZCZE NA MARGINESIE WYSTĘPÓW WEGENERA. — SMUTNE ZWYCIĘSTWO BARBARZYŃSTWA I OBSKURANTYZMU.

Lwów, 23 listopada.

(b) Niedawno temu opinię kulturalnego Lwowa poruszyła wiadomość o zakazie występów genialnego artysty niemieckiego, Pawła Wegenera we Lwowie.

„Gazeta Poranna“ chcąc dowiedzieć się, jak się na tę sprawę zapatrzy kulturalny Lwów, urządziła nawet specjalną ankietę, w której wypowiedzieli się najwybitniejsi przedstawiciele naszego miasta. Z malemi wyjątkami wyrażano się o tym zakazie jako o akcie barbarzyństwa, którego żadne względy uboczne usprawiedliwić nie mogą. I rzeczywiście trudno było zrozumieć, dlaczego niemiecki Moissi mógł być dopuszczony za dyrekcji p. Trzciskiego, gdy tymczasem stosuje się drakońskie metody wobec również wielkiego, a może nawet większego artysty niż Moissi, p. Wegenera, — skoro dyrekcja uległa zmianie. Nawet laik wyczuwał odrazu, że nie chodzi tu o względy rzeczowe, lecz personalne, i że atak przeciwko teatrowi łwowskiemu pod dyr. p. Barwińskiego i Zaremby, kieruje się nie „ad rem“, lecz „ad hominem“.

Sprawa ta, w toku innych, przebrzmiała i poszła niemal w zapomnienie. Należy jednak obecnie znowu zwrócić na nią uwagę, a to z racji zupełnie odmiennego stanowiska, jakie w tej sprawie zajęło mia-

sto Łódź. Nietylko tam bowiem pozwolono na występy Wegenera, ale ponadto przyjęło genialnego artystę z prawdziwym entuzjazmem. — Krytyka miejscowa pełna jest wyrazów najwyższego uznania dla wspaniałych kreacji aktorskich artysty niemieckiego i stwierdza, że dzięki niemu Łódź przeżyła kilka chwil niezapomnianych.

Na wieść o występach Wegenera w Łodzi budzi się w nas żal głęboki, iż dzięki machinacjom, owianym rzekomo tendencją patryjotyczną, a mającym naprawdę podkład

zupelnie przyziemny, pozbawiono nas tej niezwyklej uczy duchowej, jakiej niewątpliwie dostarczyłyby nam występy Wegenera.

Doprawdy bardzo marna satysfakcja stała się udziałem tych, którzy tak gwałtownie przeciwko Wegenerowi występowali.

W zaściankową atmosferę naszego miasta mógł się wdrzeć europejski wiew wielkiej sztuki. Obskurantyzm i ciemnota nie chciały do tego dopuścić. Niechże się więc teraz radują!

Wroszył w udał się do Canossy.

ZABIEGI JEGO JEDNAK POZOSTANĄ BEZ SKUTKU.

Moskwa, w listopadzie.

W swoim czasie donieśliśmy o przymusowym wypoczynku głównodowodzącego armji Woroszyłowa, którego wysłano na kurację do Suchoma, jako podejrzanego o sympatje i poparcie opozycji w łonie armji. Obawa przed utratą tego produkującego stanowiska skłoniła go do skruchy. Mianowicie Woroszyłow przysłał z miejsca wygnania pod adresem „Cika“ partji komunistycznej obszernie wyjaśnienie, w którym deklaruje swe ujemne stanowisko wobec wszelkich ruchów

opozycyjnych, zwłaszcza w łonie armji. Zapewnia również, że zawsze zwalczał opozycję, a obecnie domaga się astosowania najostrzejszych represji względem opozycjonistów wśród dowódców i czerwonoarmieców. Zarazem stwierdza Woroszyłow, że dotychczasowa działalność opozycji znacznie podważa subordynację w armji czerwonej. Wkońcu prosi Woroszyłow o zezwolenie na powrót do Moskwy celem osobistego złożenia wyczerpujących wyjaśnień. Czy ta skrucha poskutkuje — na razie nie wiadomo. Wedle zapewnień kół, zbliżonych do Stalina, ten ostatni nie ma zaufania co do szczerości tej skruchy, ponadto uważa, że nastąpiła ona zapóźno, — wobec czego możliwość ulaskawienia Woroszyłowa oraz jego powrotu na stanowisko ludowego komisarza wojny — jest wątpliwa. Tembardziej, że jak już donieśliśmy, nastąpiła definitywna nominacja Unszlichta na to stanowisko

Przepisy o zmianach pobytu

re-ewistów.

OBOWIĄZEK MELDOWANIA KAŻDEJ ZMIANY ADRESU I ULGI DLA CZĘŚCIEJ WYJEZDZAJĄCYCH.

Lwów 23 listopada.

Władze wojskowe przypominają że w myśl art. 94 nowej ustawy o służbie wojskowej osoby w wieku od lat 18, od chwili wniesienia do rejestru, aż do poboru, następnie od poboru i uzyskania jednej z kategorii A, B, C lub D, poza tem zaliczeni do rezerwy lub poposolitego ruszenia muszą przy każdej zmianie miejsca zamieszkania w terminie 8-dniowym od dnia takiej zmiany wymeldować się w poprzednim i zameldować w urzędzie nowego miejsca zamieszkania.

Meldunek powinien w zasadzie być zalatwiony w drodze osobistego zgłoszenia się, przyczem należy przedstawić dokumenty wojskowe. W wyjątkowych wypadkach można dokonać meldunku przez zastępcę

lub przez pisemne zawiadomienie w formie listu poleconego.

Należy wyjaśnić, że wyjazd czasowy, nie powodujący konieczności meldunku, liczy się tylko do dwóch tygodni, a kto wyjeżdża na okres dłuższy, wtedy musi się meldować.

Osoby, które z racji swego zawodu, zmuszone są do stałych wyjazdów: jednocześnie nie zmieniają miejsca zamieszkania muszą złożyć do odpowiednich władz administracyjnych podanie z prośbą o zwolnienie ich z obowiązku częstych meldunków. W podaniu takim należy podać osobę, która w zastępstwie zainteresowanego będzie przyjmowała wszelkie nadsyłane na jego imię dokumenty celem doręczenia ich adresatowi.

Wojna bakcyłom kolejowym

Warszawa, 20. listopada. (Tel. G. P.) Depart. służby zdrowia rozpoczął badania nad możliwością szerzenia się gruźlicy przez zamiecyszczanie wagonów kolejowych. W tym celu pobiera się próbki zamiecyszczonych i przesyła do analizy do Państw. Szkoły Higieny. W zależności od wyników tych badań będą poczynione zarządzenia.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 122

Dodatek tygodniowy do Nr. 8692 z dnia 24. listopada 1928.
pod redakcją Narcyza Süßermanna.

Wisła na tronie piłkarstwa polskiego.

ZASŁUŻONY SUKCES KRAKOWSKIEJ DRUŻYNY.

Lwów, 23. listopada.

Rozgrywkę o mistrzostwo Polski w piłce nożnej dobiegły końca. Wprawdzie do ostatecznego skompletowania tabeli brak jeszcze kilku gier, jednak wynik ich nie wpłynie już na zasadnicze jej ukształtowanie.

Mistrzem piłkarskim Polski została powtórnie Wisła. Przysłać trzeba, że zaszczytny ten tytuł dostał się w **godne ręce**, a w każdym razie przypadł on drużynie, która na **najbardziej zasłużyła**. Wisła dążyła od pierwszej do ostatniej chwili konsekwentnie do celu. Na drodze jej nie było **wahań ni odchyłań**, to też wyprzedziła ona mniej wytrwałych przeciwników i znalazła się szybciej od innych u u-
pragnionej mety, zbierając **zasłużony plan żmudnej i samiennej pracy**.

Droga do tronu mistrzowskiego nie była łatwą. Oprócz czterech „wra-
żych wrogów”, przyszło pokonać róż-
ne **nieprzewidziane trudności**. Drużyna krakowska **zdała jednak świetnie ciężki egzamin**, jakim był bezsprzecznie cykl twardych spotkań ligowych, wymagających obok wysokich kwalifikacyj technicznych, olbrzymiego **hartu nerwów i woli**.

Siła mistrza Polski ugruntowana jest na **szerszych podstawach**, opiera się ona nie na wybitnych jednostkach, ale na **równomiernej wartości całego zespołu**. Struktura ta jest bezsprzecznie **najszerszą, a w każdym razie najsolidniejszą**. Jeśli nie daje może czasami błyskotliwych efektów, to w każdym razie chroni przed zbyt przykremi niespodziankami. Tak też było i u Wisły. — Drużyna „czerwonych” tworzyła i tworzy **twardy blok**, w którym trudno doszukać się **szpar i rysów**. Unieszkodliwienie jednego czy dwóch graczy nie jest w stanie **powstrzymać całego mechanizmu**, to też skuteczne przeciwstawienie się mu wymaga co najmniej tych samych **walorów**.

Przeoglądając poszczególne linie i graczy, trudno doprawdy kogoś **specjalnie wyróżnić**. Kozmin nie zawiódł pokładanego w nim zaufania, obrona Py-
chowski-Skrzywicki **poczyniła w roku bieżącym bardzo znaczne postępy** i „dociągnęła” wreszcie do reszty zespołu. W pomocy dysponuje Wisła graczem, któremu chwilowo w Polsce **niyet nie dorównuje**. Kotlarczyk jest bezsprzecznie **średniowym pomocnikiem o wielkich, a na nasze stosunki zupełnie wystarczających walorach**. Sekundują mu u boków gracze solidni, sprawujący zadanie swe wedle **najlepszej wiedzy**.

Sukces swój ma Wisła — zdaniem naszym — do zawdzięczenia **przewszystkiem wzmocnieniu linii napadu!** Niegdyś, nie tak dawno jeszcze, składał on się właściwie z trzech graczy: **Reymana, Bolcera i Adamka**. Unieszkodliwienie Reymana było równoznaczne z zagwożdżeniem całej siły ofensywnej Krakowian. Dziś sytuacja zmieniła się na korzyść. Obok Reymana I. dysponuje Wisła **dobrymi łącznikami**, co pozwala jej obok niebezpiecznych ataków flankowych, przeprowadzać nie mniej skuteczne akcje **środkowe**. Powstrzymanie naporu ataku Wisły, opartego o twardy blok pomocy stawia przeciwników przed **zupełnie innym zadaniem, niż dawniej**.

Analiza systemu gry Wisły doprowadziłaby nas **zbyt daleko**, dlatego ograniczamy się tylko do **krótkiej tej charakterystyki**, uważając, że właściwą wartość drużyn ilustrują najlepiej **cyfry**. 27 gier, 20 wygranych, 2 nierozegrane, 5 przegranych, punktów 42:12, stosunek bramek **97:34** — oto bilans, świadczący **wymownie o pracy i wartości nowego naszego mistrza!**

W chwili obecnej, gdy do stolicy podwawelskiej napływają ze wszystkich stron Polski **wyrazy uznania, niech i nam wodno będzie przesłać** Wiśle serdeczne życzenia **dalszego pomysłnego rozwoju dla dobra klubu i całego polskiego sportu**. S. N.

Pogoń-Czarni.

ZAKOŃCZENIE SEZONU LIGOWEGO WE LWOWIE.

Lwów, 23. listopada.

Najlepszy smakolek zachowania na koniec. Los mistrzostw ligowych już się rozstrzygnął, kwestja spadku do okręgów też nie jest tajemnicą, na dworze mokro, zimno i chłodno. Nic zatem dziwnego, że zainteresowanie dla spraw piłkarskich **zmalowało do minimum**. A jednak! A jednak... istnieje jeszcze jedna atrakcja, która otrząsnąć po-

trafi z apatii i zobojętnienia. Hasło: **Pogoń — Czarni** działa jak iskra elektryczna, podnieca i denerwuje, budzi w drzemki przedzimowej! Zawody drużyn powyższych, rywalizujących od stworzenia polskiego piłkarstwa, będą godnym **zakończeniem tegorocznego sezonu, ubogiego w laury i trjumfy**. Odbędą się one w niedzielę, gdzie i o której godzinie, o tem doniosą afisze.

Kto wejdzie do Ligi?

ZACIĘTA WALKA O MIEJSCE PRZY PEŁNEJ MISIE.

Lwów, 23. listopada.

O prawo wejścia do Ligi toczy się **zacięta walka**, której wyniku chwilowo **nie można przewidzieć**. Faworytem jest **ŁTSG**, ale z drugiej strony wiele szans przysłać należy **Garbarni** krakowskiej, która gra dwukrotnie **na własnym boisku**. Zachodzi też możliwość, że wszystkie trzy kluby osiągną **równą ilość punktów**.

Stan tabeli o wejściu do ekstra klasy przedstawia się następująco:

1) ŁTSG. 3 gry, 4 punkty, stosunek bramek 9:4.

2) Polonia 3 gry, 2 punkty, stosunek bramek 5:5.

3) Garbarnia 2 gry, 2 punkty, stosunek bramek 3:6.

W nadchodzącą niedzielę gra **Garbarnia z Polonią** (Przemyśl) w Krakowie, a 2. grudnia ŁTSG.

W wypadku jeśli wszystkie trzy drużyny zdobędą **po 4 punkty**, co jest możliwe — w razie zwycięstwa Polonii nad Garbarnią i przegranej ŁTSG z Garbarnią w meczu rewanżowym — do ekstra klasy przejdzie drużyna posiadająca najlepszy stosunek bramek.

Przed sezonem hokeju na lodzie.

LWÓW NIE POZOSTANIE W TYLE.

Lwów, 23. listopada.

Ubiegłej niedzieli odbyło się — jak wiadomo — walne zgromadzenie PZHL. Na zebraniu tem ustalono sze-

reg zasadniczych wytycznych w dalszej pracy nad **rozbudową sportu tego, który wykazuje w Polsce olbrzymie siły żywotne i ekspansję**.

Mistrzostwa Polski odbędą się w roku bieżącym w **Krynicy już 28. grudnia**. Bezpośrednio po mistrzostwach przeprowadzony zostanie w Krynicy **turniej międzynarodowy**. Udział zagranicznych zespołów nie jest jeszcze **definitywnie ustalony**, w każdym razie liczyć się należy z **najlepszą klasą**.

Z wyjazdów wybija się na pierwszy plan **ekspedycja do Budapesztu** na mistrzostwa Europy, które odbędą się **z końcem stycznia**. Spodziewać się należy, iż **pozaatem drużyna nasza** wystąpi jeszcze **w Szwajcarii, ewentualnie Wiedniu czy Pradze**.

Lwów czyni naturalnie usilne starania, by nie pozostać w tyle za innymi ośrodkami. Dysponować będziemy w klasie **A czterema drużynami** (Pogoń, LTL, Lechja i Czarni), **pozaatem w klasie B** wystąpi AZS, **nowokreowana sekcja 40 p. p.** i prawdopodobnie **Hasmonea**.

Intensywnie przygotowuje się do sezonu **LTL**, który dziś już dysponuje **pierwszorzędnym wyekwipowaniem** i dążyć będzie **pełną parą do wydarcia Pogoni mistrzostwa**, co może się **tem bardziej udać**, że Pogoń straciła kilku graczy, a **przedwyszstkiem doskonałego obrońcę Stworzańskiego**, odbywającego służbę wojskową w Dęblinie.

Z obozu Czarnych brak chwilowo wieści, nie ulega jednak wątpliwości, że w tym roku **pójdzie tam sprawa lepiej**. Również i Lechja dołoży **napewno starań**, by godnie przeciwstawić się przeciwnikom.

Jak słyhać, nosi się „**Elekrownia**” z zamiarem stworzenia własnej sekcji. Projektowi temu należałoby **szczerze przyklasnąć**.

Z NARCIARSTWA.

TRENING ZAWODNIKÓW PRZED SEZONEM 1928/29.

Lwów, 23. listopada.

Celem podniesienia klasy zawodników organizuje Komisja Sportowa **ośrodek w Zakopanem**, jako tym środowisku **które obejmuje olbrzymią większość i to najlepszych polskich zawodników**. Tem niemniej Komisja Sportowa zwraca się do innych środowisk narciarskich z **usilnym wezwaniem**, ażeby starały się **przygotować swoich zawodników** przez ułatwienie im zbiorowych treningów. Komisja Sportowa zwraca uwagę na **możliwość uzyskania pomocy finansowej** ze strony **miejscowych komitetów wych. fiz. i P. W.**, jak również pomocy organizacyjnej (instruktorzy).

Komisja Sportowa ze swej strony **zapowiada, że poprze wszelkie zamierzenia**, idące w tym kierunku, **zawodnikom zaś, którzyby przybyli do Zakopanego** **zapewni korzystanie z pomocy i wskazówek trenera związkowego**, za uprzednim zgłoszeniem tych zawodników w Komisji Sport.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

Zarys historii Harcerstwa polskiego.

PIERWSZE DRUŻYNY. — ANDRZEJ MATKOWSKI, PIONIER IDEI HARCERSKIEJ. — JAK ORGANIZACJA WZRASTAŁA.

Lwów, 23. listopada.

Pierwsza drużyna harcerska w Polsce powstała 10. października 1910 r. w Warszawie przy szkole realnej Wróblewskiego, na wzór oddziałów Baden-Powellowskich. Jest to jednak jednostka zamknięta w sobie, a ogniskiem Harcerstwa polskiego jest Lwów.

Dnia 4. września 1909 roku odbył się pierwszy przegląd 11.000 skautów angielskich w Pałacu Kryształowym w Londynie. Wieści o tem, jakoteż o nowym sposobie wychowania młodzieży odbiły się echem w prasie polskiej. Pisz o tem „Świat“ (warszawski) w Nrze 40 z dnia 2. X. 1909, jakoteż niektóre dzienniki lwowskie i krakowskie. — Niezaprzeczenie jednak pierwszym rzeczowym artykułem o Skautingu jest referat **sp. Edmunda Naganowskiego** w lwowskim „Słowie Polskim“ z 16. listopada 1909 roku, na podstawie materiałów otrzymanych bezpośrednio z Anglii od Baden-Powella.

Polskie skautostwo zostało założone w marcu 1911 r. we Lwowie. Grupa młodzieży narodowej, zrzeszona w organizacji „Zarzewie“ pod przewodnictwem pierwszego pioniera Harcerstwa polskiego **Andrzeja Matkowskiego** przy poparciu Tow. „Sokół-Macierz“ (dr. Kazimierz Wyrzykowski) i Tow. Nauczycieli Szkół Wyższych (dr. Eugeniusz Piasecki), zorganizowała pierwsze kursy skautowe. Kurs z wybranymi chłopcami z dwudziestu kilku miejscowości odbył się w „Sokole-Macierzy“ i Brzuchowicach pod Lwowem. Następstwem jego było założenie kilkunastu drużyn skautowych. W lipcu tegoż roku wyszedł pierwszy podręcznik polski, tłumaczenie **Andrzeja Matkowskiego**: Gen. Baden-Powella „Scouting for Boy“. — 15-go października zaczyna wychodzić we Lwowie pod redakcją Matkowskiego najstarsze pismo harcerskie „Skaut“. Patronat nad organizacją objął Związek Sokoli. W lipcu tegoż roku odbył się obóz wędrowny 1-szej Lwowskiej Druż. Skautowej, Turka-Zakopane; a w Skolem na nauczycielskim kursie sokolim wprowadzono do programu teorię i ćwiczenia skautowe. Kilku uczestników z zaboru rosyjskiego przeszedł tam idee skautowe. W listopadzie ogłasza „Skaut“ tekst Prawa Skautowego, a w marcu 1912 r. pierwszy zjazd drużynowych i plutonowych, który zgromadził samych dojrzałych ludzi, uchwalił, że obowiązują one ściśle nie tylko młodzież, ale i instruktorów. Po tym zjeździe wyjechał **Andrzej Matkowski** dla studjów nad Skautingiem do Anglii. W lipcu i sierpniu 1912 roku w kursach i kolonji w Skolem brał udział liczny zastęp młodzieży z zaboru rosyjskiego. Tam też postanowiono uzależnić Komendę Skautową w Warszawie, jak poprzednio wszystkie drużyny na terenie zaboru austriackiego, od **Naczelnych Władz Skautowych we Lwowie**. Stan liczebny w zaborze austriackim wynosił wtedy 3.300 skautów i 139 oficerów, 444 skautek i 10 oficerek.

W lipcu 1913 roku pod dowództwem **A. Matkowskiego** wyjechała reprezentacyjna drużyna, złożona z chłopców z całej Polski na zlot Skautów angielskich w Birmingham. Wzorowa postawa i organizacja naszej dru-

żyny zdobyła pełne uznanie Anglików. Wspomnienia o tem zawarte są w książce Matkowskiego pt. „Jak Skauri pracują“.

Wybuch wojny światowej wstrząsa silnie młodą organizacją: wielka ilość skautów wstępuje do Legionów. W jesieni 1916 roku powstaje na zjeździe w Warszawie **Związek Harcerstwa Polskiego**, który połączył cały Skauting Polski. W tym czasie **A. Matkowski** szerzy ruch skautowy wśród Polaków w Ameryce i wydaje kilka broszur. Powstają też drużyny w byłym zaborze pruskim.

W styczniu 1919 roku ginie **Andrzej Matkowski** wskutek wpadnięcia w Zatoce messenńskiej na minę i zatonięcia okrętu, na którym jechał w misji wojskowej od gen. Hallera do gen. Żeligowskiego w Odessie.

Dnia 3. lipca 1920 roku generał **Józef Haller** obejmuje przewodnictwo **Z. H. P.**, wtedy to Ministerstwo spraw

wewnętrznych legalizuje statut związkowy.

W czasie wojen w obronie Polski ginie wielu harcerzy na polu chwały, między innymi pada bohaterską śmiercią pod Radzyminem **ks. Ignacy Skorupka**, były komendant harcerski.

W lutym 1923 roku ustępuje generał **Haller**, a miejsce jego zajmuje ks. dr. **Jan Mauersberger**, obecny przewodniczący **Z. H. P.** Pierwszy Harcerski Zlot Narodowy pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej odbył się w Warszawie w dniach 3-go do 9-go lipca 1924 roku, gromadząc 3500 harcerzy i 800 harcerek, prócz tego gości Skautów z Anglii, Czechosłowacji, Danii, Estonii, Łotwy i Węgier w liczbie 63. W lutym 1925 roku wchodzi w życie „**Harcerski Kodeks Honorowy**“. Obecnie ilość członków **Z. H. P.** wyrosła przeszło 70.000 ludzi.
Zbigniew St.

Bokserzy lwowscy występują na arenę.

DRUŻYNOWE ZAWODY O MISTRZOSTWO LWOWA.

Lwów, 23. listopada.

Ośrodek **DOK. VI** i Lwowski Okr. Zw. Boks. urządzają w dniach 1. i 2. grudnia w sali VI. Baonu sanitarnego, przy ul. Jabłonowskich Drużynowe zawody bokserskie o mistrzostwo Lwowa, o wędrowną nagrodę — srebrny puchar, Okr. Urz. W. F. i P. W. i żetony dla zwycięskiej drużyny. Mistrzowskiego tytułu broni drużyna **I. L. K. S. „Czarni“** (mistrz Okręgu lwowskiego), w której walczą zawodnicy, jak **Wasser, Wagner, Trojan, Kołodziej, Zylewski** i inni. W tym roku wielkie szanse ma drużyna **Z. K. S. „Hasmonca“** w składzie: **Bund,**

Pomper, Korsower, Reis, Gross, Flaschner i inni. Bardzo groźnym zespołem jest drużyna klubu **im. Zb. Cyganiewicza**, gdzie wybijają się: **Warczewski, Dunalewicz, Wiktorini** i inni. Poza tem spodziewane jest startowanie drużyn: **Pogoni, A. Z. S. i Związku Strzeleckiego.**

Zawodnicy trenują pilnie w Ośrodku **DOK. VI** pod kierownictwem **kap. J. Łuckiego** — to też spodziewamy się, że zawody wykażą wysoki poziom sportowy. Organizacja spoczywająca w rękach **L. O. Z. B. i Ośrodka** — daje gwarancję należytego przygotowania.

Sport na wystawie poznańskiej.

GO PROJEKTUJE ZW. GIER SPORTOWYCH.

Lwów, 23. listopada.

Polski Związek Gier Sportowych przeprowadził niedawno konferencję z kierownictwem Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu w sprawie zorganizowania szeregu spotkań w grach sportowych w ramach wielkich zawodów, które w miesiącach letnich roku przyszłego odbędą się na nowo budującym się **stadionie poznańskim.**

Program zawodów w grach sportowych obejmuje m. in. mecz piłki koszykowej pomiędzy **Polską a drużyną**

Stanów Zjednoczonych, oraz mecz pomiędzy reprezentacjami **Poznania i Chicago.** W piłce ręcznej projektowany jest mecz **Polska-Austria**, oraz **Warszawa-Wiedeń.** W hazynie odbędą się spotkania **Polska-Czechosłowacja**, oraz **Warszawa-Brno.** W palancie międzynarodowym zawody **Polski Górny Śląsk - Niemiecki Górny Śląsk**, w palancie zaś polskim spotkanie **Kraków - Poznań.**

Wspomniane zawody odbędą się w mies. lipcu i sierpniu.

Kobieta przy kierownicy samochodowej.

Lwów, 23. listopada.

W miarę rozwoju automobilizmu w Polsce coraz częściej spotykamy przy kierownicy kobietę. Przesadne pojęcie mężczyzn o swej wyższości nad kobietą, dyskwalifikuje ją jako kierowcę samochodowego. Czy jednak jest tak w rzeczywistości?

Pan O. K. Winding, kierownik wydziału sprzedaży „General Motors“ w Polsce twierdzi, że dyskwalifikowanie kobiety jako automobilistki nie może być oparte żadnymi realnymi dowodami.

Wahanie się i brak decyzji, przypisywane tak często kobietom, w równej mierze są udziałem mężczyzn.

Kobieta, skoro tylko pozna wszystkie tajemnice samochodu i wyrobi sobie zaufanie do swej zdolności kierowania nim, nie jest wcale gorszym kierowcą niż jej t. zw. pan i władca.

Zarzut, jaki mężczyźni czynią często kobiecie, iż jest ona przesadnie ostrożna i że ta jej cecha stanowi przeszkodę dla dobrego kierowcy, jest, zdaniem **p. Windinga**, w połączeniu z doświadczeniem bardzo dodatnią cechą dobrego kierowcy.

Można stwierdzić na podstawie danych statystycznych, że procentowo ilość wypadków jest mniejsza tam, gdzie kierowcami są kobiety.

Instynktownie bowiem są one bardziej ostrożne niż mężczyźni.

Kobieta przy kierownicy — zdaniem **p. Windinga** — nie tylko dorównuje mężczyźnie, lecz w wielu wypadkach nawet przewyższa go. I gdyby mężczyźni, zamiast bezpłodnego krytykowania kobiet jako kierowców, służyli im mądrymi uwagami i dobrymi radami, to niewątpliwie zyskaliby w kobiecie dzielnego towarzysza — kierowcę.

Hungarja prowadzi.

Pierwsza serja węgierskich mistrzostw. Lwów, 23. listopada.

Pierwsza serja mistrzostw węgierskich jest na ukończeniu. Mistrzem jesiennym została **Hungaria**, której nie udało się w tym szronie już stracić. Tabela mistrzostwa przedstawia się następująco: 1) **Hungaria** 9 gier, 16 punk., 2) **Nemretti** 8 g., 11 punk., 3) **Ujpesti** 8 g., 10 punk., 4) **Ferencvarosi** 6 g., 8 punk., 5) **Boeskay** 7 g., 8 punk., 6) **Samogy** 8 g., 8 punk., 7) **Kasty** 8 g., 7 punk., 8) **Vasas** 8 g., 7 punk., 9) **Kispesti** 8 g., 7 punk., 10) **III. Obwód** 8 g., 7 punk., 11) **Sabasia** 9 g., 3 punk., **32-K.S.** 7 g., 2 punk.

RÓŻNE.

P. Dembiński, znany krakowski działacz sportowy, b. prezes Wisły obejmuje kierownictwo sekcji piłki nożnej **I. LKS. Czarni**. Zdolności organizacyjne **p. Dembińskiego**, wykazane w czasie długoletniej pracy w **Cracovji** i **Wiśle** są najlepszą rękojmią, że i tym razem wywiąże się on jak najlepiej ze swego zadania.

Czarni otwierają wspólnie z 19. pp. tor łyżwiarski na boisku 19 pp. (cytadela).

Lwów dysponować będzie w r. b. znów większą ilością torów łyżwiarskich: i tak na **LTL.**, na **Gdańsku**, **Pohulance** (40 pp) i prawdopodobnie na „**Cytadeli**“.

Hokeiści fińscy zagospodzą do Lwowa w przejeździe z Warszawy do Budapesztu. Występ gości północnych będzie miał atrakcyjną.

Tor bobsleighowy buduje kpt. **Loteczko** w **Krynicy**, która przygotowuje się do wielkiego sezonu zimowego.

Tronangi Sekcji bokserskiej I. L. K. S. „Czarni“ odbywać się będą po przerwie spowodowanej remontem sali w poniedziałki i czwartki od godz. 20—21 (od 8 do 9 wiecz.) w sali gimnastycznej szkoły **Świebskiego** przy ul. **Zamarstynowskiej**. Tamże przyjmuje się zgłoszenia dla początkujących. Nauka boksu jest bezpłatną — ćwiczący winien posiadać jedynie meszty i spodenki sportowe.

W miesiącu **grudnia br.** urządza **Sekcja bokserska I. L. K. S. „Czarni“** zawody drużynowe i juniorów.

I. L. K. S. „Pogoni“ urządza w sobotę, dnia 24. bm. „**Katarzynkę**“ z tańcami w lokalu klubu (wejście przez westibul kina „**Lew**“). Początek o godz. 9-tej wiecz. Bufet we własnym zarządzie. Wstęp tylko za zaproszeniami, które wydaje sekretariat codziennie od 8—9 wiecz. — W niedzielę, dnia 25. bm. dancing jak zwykle o godz. 6 wiecz.

Doroczne walne zebranie sekcji gier sportowych (dawniej piłki ręcznej) **I. L. K. S. „Czarni“** odbędzie się w piątek, tj. dnia 23. bm. w lokalu klubowym przy ul. **Rutowskiego** 8. Ze względu na ważność omawianych spraw, obecność wszystkich członków konieczna. Zebranie odbędzie się o godz. 7.30.

Popierajcie Ligę morską i rzeczną!

REDAKCJA BEZWARUNKOWO MANUSKRYPTÓW NIE ZWRACA.

TEATR WIELKI:

Piątek, 23. listopada o godz. 7.30 „Tajemnicza Dama”.

Sobota, 24. listopada o godz. 3-ciej „Dziady”, przedstawienie dla młodzieży szkolnej.

Sobota, 24. listopada o godz. 7.30 „Madame Butterfly”, gośc. wyst. Liljany Zamorskiej.

Niedziela, 25. bm. o godz. 3 popoł. „Mysz Kościelna”.

Niedziela, 25. bm. o godz. 7.30 wiecz. „Tajemnicza Dama”.

*

Teatr Wielki. Dziś po raz czternasty operetka Edwarda „Tajemnicza Dama”, której przedstawienia dotychczasowe odbywały się stale przy wypełnionej do ostatniego miejsca widowni teatru. Bardzo staranna gra artystów, przebarwne balety, piękne dekoracje, oraz niezwykle pomysłowa reżyserja p. Tatrzańskiego, wróżą tej oryginalnej i przepięknie melodyjnej operetce jeszcze długie powodzenie.

Dla młodzieży szkolnej, jutro w sobotę o godz. 3-ciej daje Teatr Wielki po raz ostatni „Dziady” Adama Mickiewicza. Bilety po cenach najniższych można je zale tylko dziś nabywać w gimnazjum im. Jordana przy ul. św. Mikołaja 16.

Ostatnie przedstawienia „Madame Butterfly”, opery G. Pucciniego, z gościnnym występem Liljany Zamorskiej, świetnej odwroczyńni partji tytułowej, dana będzie w sobotę, 24. bm. Obok tej doskonałej śpiewaczki, której występy spotkały się z ogólnym uznaniem i sympatją, wystąpią pp. Hinglerówna, Bedlewicz, Kielarski, Łowczyński, Płoński i reżyser Tarnawski.

„Mysz Kościelna”, pełna humoru i dowcipu lekka komedja Wł. Fedora, ukaże się w niedzielę popołudniu po cenach znizowanych.

*

TEATR MAŁY:

Piątek, 25-go godz. 7.30 wiecz. „Carewicz”. Gośc. występ Malickiej i Węgielko.

Sobota, 26-go godz. 7.30 wiecz. „Carewicz”. Gośc. występ Malickiej i Węgielko.

Niedziela, 25. bm. o godz. 3.30 popoł. „Powrót do grzechu” Występ Malickiej i Węgielko. Ceny znizowane.

*

Niebawo snkes „Carewicz” w Teatrze Małym, wyraża się w co wieczór przepelnionej sali Teatru Małego oraz w gorących oklaskach, którymi rozentuzjarmowana publiczność darzy świetnych artystów warszawskich Marję Malicką i Aleksandra Węgielko za ich mistrzowskie kreacje Soni i Carewicza. Epizodyczna rola Carewiczka w wykonaniu dyr. L. Czarnowskiego robi głębokie wrażenie. Prawie cała prasa lwowska podkreśla wysoce artystyczne wykonanie Carewiczka, oraz bogatą, piękną wystawę, na którą dyrekcja Teatru Małego nie szczędziła kosztów.

Popołudniu w niedzielę w Teatrze Małym dana będzie świetna, wesoła komedja Sł. Kiedrzyńskiego „Powrót do grzechu” w premierowej obsadzie z występem uroczej pary artystów M. Malickiej i A. Węgielko z dyr. L. Czarnowskim i St. Wronckim w rolach głównych. Dyrekcja Teatru Małego zwraca uwagę publiczności, że popołudniowe niedzielne przedstawienie ze względu na naturę techniczną znacznie się wyjątkowo o godz. 3.30 popołudniu.

*

Dziś w piątek odbędzie się koncert Artura Rubinsteina, niezrównanego od twórcy arcydzieł Chopina.

Repertuar Biura Koncertowego M. Tuerka.

Piątek, 23. listopada: Artur Rubinstein, Pianista.

Wtorek, 27. listopada: Vasa Prihoda, Skrzypek. 9542-7

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

APOLLO: „Miłość i Izv Szopena”

AVENUE: „Za wleziennym murem”.

CHIMERA: „Serca na uwięzi”.

FATAMORGANA: „Riwiera”.

Tajemnicze dwa morderstwa w Mostach wielkich.

ZMASAKROWANE ZWŁOKI SYNA ZNALEZIONO W LESIE, ZWŁOKI MATKI W CHAŁUPIE.

Lwów, 23. listopada.

(—) Z powiatu żółkiewskiego do noszą nam o zagadkowym podwójnym morderstwie, popełnionem w Mostach Wielkich. Tajemniczą tą sprawą zajęły się energicznie organa policyjne, ale do tej pory nie udało się wyjaśnić ani przyczyny tych dwóch morderstw, ani też ująć sprawcy.

Jeszcze przedwczoraj w lesie znaleziono zmasakrowane uderzeniami siekiery zwłoki Stefana Sawickiego, zwanego „Mazurkiem”, następnego dnia w południe znown w mieszkaniu własnem znaleziono matkę jego Ewę zamordowaną. Morderstwo zostało popełnione również tej samej nocy.

Te wysoco tajemnicze dwa morderstwa popełnione na matce i synu, stanowią prawdziwą zagadkę dla władz policyjnych i żywo poruszyły szerokie koła ludności w Mostach Wielkich i okolicy.

Bonvivant w spódnicy

NIETYKLI TYPI NOWOCZESNEJ KOBIETY. — BAWIŁA SIĘ SZEROKO I ZRUJNOWAŁA DOM BANKOWY.

Wrocław, w listopadzie.

(=) Miasto śląskie Freiburg, — znane z wyrobu sławnych zegarków, przeżyło onegdaj smutną sensację wskutek upadku poważnego i starego domu bankowego Waldmana. Ruinę banku spowodowała niezamężna córka 70-letniego bankiera Waldmanna, prokurzystka Marjanna Waldmann swoją niesłychaną rozrzutnością.

Korzystając z niedoświadczenia sędziego ojca, dysponowała lekkomyślna dziewczyna swobodnie znajdującami się w banku sumami, prowadziła życie rozwiązłe. Licznych konkurentów odprawiała z niczem, utrzymując, iż nie chce wiązać się

na całe życie z jednym człowiekiem. Natomiast nawiązywała mnóstwo miłości.

przyczem nieraz przyjaciół swoich opłacała. W mieszkaniu jej odbywały się potworne orgje, które trwały nieraz przez kilka dni i noc z rzędu.

Doszło wreszcie do tego, iż znany bank musiał zawiesić wypłaty. Sędziwy bankier, dowiedziawszy się o tem, usiłował popełnić samobójstwo, w czem mu przeszkodzono. Niesumienne dziewczynę uwięziono. Starca z powodu stanu jego zdrowia pozostawiono narazie opiece domowej.

GRAZYNA: „Spowiedź szesnastoletniej.”

CASINO: „Ludzie podziemni”.

COLOSSEUM: „Kobieta z lampartem”.

KOPERNIK: „Ramona” (Biały orzeł).

LEW: „Jad Miłości”.

LUNA: „Czerwonoskóry Rycerz”.

MARYSIENKA: „Ramona” (Biały orzeł).

OAZA: „Gdy wiosna życia przemówi”.

PALACE: „Zabawa w miłość”.

PASAŻ: „Atlantyda”.

UCIECHA: „Czarny Orzeł”, Valentino.

WŁODZIMIERZ GAJDAROW ukaże się w dniu 2. grudnia br. o godz. 12-tej w południe na ekranie kina „Palace” we wspaniałym 10-cio aktowym dramacie pt. „Kochanka oficera ochrony” na poranku kinematograficznym, urządzonym przez Klub sportowy Policji Państwowej na dochód „Gwiazdki” dla sierót po funkcjon. P. P. Ponadto wyświetlona zostanie doborowa komedja i tygodnik aktualności. Bilety po znacznie znizowanych cenach do nabycia w dniu poranku przy kasie kina „Palace”.

*

Przed premierą w kinie „Apollo”. Pełna wstrząsających momentów i sensacyjnych założeń sztuka Urwancewa „Wiera Mircewa” obiegra wszystkie sceny świata. To wielkie powodzenie „Wierzy Mircewy” zachęciło wytwórnję „Derrassa” do sfilmowania jej, a trick reżysera słynnego inscenizatora R. Meinertla nwieńczony został jaknajświetniejszym rezultatem: „Wiera Mircewa” należy do najciekawszych filmów, jakie w ostatnich czasach rzucone zostały na rynek. Złożyły się na ten triumf samą fascynującą, pełną powikłań i niesamowitych komplikacji treść sztuki trzymającej widza aż do końca w gorączkowym napięciu, wspaniała gra aktorów i świetna technika reżyserska. Treść filmu odana w żywych zwartych barwach, zmusza do śledzenia ze wzrastającym zaciekawieniem, którą potęguje artystyczna i doskonała gra artystów tej miary jak: Marja Jacobini, Lunaczarska, żona sowieckiego komisarza oświaty, Elza Temory, G. Chmara i Warwick Ward.

Wojewoda lwowski wskutek ważnych zajęć służbowych nie będzie udzielał audjencji w piątek, dnia 23. bm.

stańca i poświęcenia tablicy pamiątkowej ku czci bohaterkich wychowanków w dniu 25. bm. o godz. 12 w południe w budynku Bursy.

Z Tow. Opieki nad zwierzętami we Lwowie. Przy losowaniu w dniu 20. bm. obrazów olejnych ofiar. przez WP. Lutę Kulczycką (pędzla ofiarodawcz.) na dochód Tow. Opieki nad zwierzętami, pierwsza wygrana (duży obraz olejny w ramach) padła na Nr. 52, druga (szkic olejny bez ram) na Nr. 89.

O wszelkich dręczeniach zwierząt uprasza się donosić ustnie lub pisemnie do Sekretariatu Tow. Opieki nad zwierzętami we Lwowie (ul. Kopernika 20 oficyny I. p. od 6—7 wieczór) celem skierowania sprawy na drogę sądową. Tylko doniesienia oparte na prawdzie i z podaniem jednego przynajmniej świadka (najlepiej Nr. posterunkowego) mogą być uwzględnione.

Zapowiedziana przez O. N. IV. zabawa taneczna w wigilję św. Katarzyny, z której czysty dochód przeznaczony jest na utrzymanie ochronki, odbędzie się w nowej sali Stowarzyszenia kupców i młó dzieży handlowej, przy ul. Halickiej 19. I. p. w sobotę dnia 24. bm. o godz. 21. Po zaproszenia zgłaszać się do p. Solikowej w magazynie futer, ul. Sobieskiego 4.

Sekcja Narciarska LKS. „Pogoń” urządzi 24. bm. (sobota) zabawę taneczną z okazji „Katarzynki”, w lokalu „Pogoni”, ul. Rutowskiego 23 I. p. (wejście przez westibul kina „Lew”). Wstęp wyłącznie za zaproszeniami, które wydaje codziennie Sekretariat od 7—9 wiecz. Bufet we własnym zarządzie.

Koło Zabawowe O. Z. P. R. we Lwowie urządzi dnia 24. bm. w odnowionej sali „Wierzy Katarzyny”. Początek o g. 9.30 wiecz. Panie w towarzystwie panów mają wstęp wolny, muzyka „Jazzband”.

(—) Kradzież mieszkaniowa. Helena Loret (ul. Traugutta 25) doniosła policji, że wczoraj nieznanymi włamywacz skradł jej garderobę oraz biżuterję wartości 1000 zł.

(—) Torowy tramwajowy potrącony przez auto. Na jezdni przy zwrótnicy przeciw wozowni „Bema” przy ul. Gródeckiej, przejeżdżające auto, oznaczone nr. policyjnym 11 najechało na torowego tramwajowego Stefana Koczyka, który przy upadku doznał złamania lewej nogi. Ofiarę lekkomyślnej jazdy szofera, który jak stwierdzono, nie dawał żadnych znaków ostrzegawczych, odwieziono do szpitala powszechnego.

(—) Aresztowania. Do aresztów policyjnych oddano wczoraj: Kazimierza Bogozewicza, poszukiwanego za kradzież i złośliwe uszkodzenie cudzej własności, Władysława Stankowskiego za kradzież kurtki wartości 100 zł., oraz Zofję Mendelakównę za kradzież zegarka złotego na szkodę Augusty Kolischer, zam. przy ul. Kopernika 3.

(—) Upadek z III piętra. Wczoraj w czasie pracy na budowie przy ul. 3 Maja 11, zajęty na III p. robotnik 19-letni Józef Burak spadł z rusztowania i doznał ciężkich obrażeń. W stanie nieprzytomnym odwieziono go do szpitala powszechnego.

Dno niedzy. Naprawdę złotemu i nigdy niezawodzącemu sercu Czytelników naszych polecamy wdową po poważnym rzemieślniku lwowskim, matkę legionisty i obrońcy Lwowa, który zmarł z odniesionych ran — znajdującą się obecnie w obliczu śmierci głodowej. Nieszczęśliwa starszuszka jest nadto ciężka kaleka, tak, że zupełnie najdrobniejszej nawet kwoty nie jest w możności zapracować. Datki przyjmujcie Administracja dla „Matki obrońcy Lwowa”.

Do Histołwych sere naszych Czytelników zwraca się 80-letnia starszuszka, pozostająca bez środków do życia. Datki przyjmujcie Administracja dla „A. F.”.

Z kraja.

Przeniesienie obrazu ostrobramskiego. Cudowny obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej w Wilnie został przeniesiony z kaplicy bocznej do głównej. W uroczystości przeniesienia wzięli udział J. E. ks. arcybiskup Jabrzykowski i biskup Michalkiewicz. Zostało odprawione przez metropolitę Jabrzykowskiego solenne nabożeństwo.

Z świata.

Deptowany Pernot z Unji Narodowej został wybrany wiceprzewodniczącym francuskiej Izby

Flasko nowego filmu francuskiego.

FILM JEST, JAK WIĘKSZOŚĆ FRANCUSKICH FILMÓW: PRZEWLEKŁY. — NIECHLUJSTWO REŻYSERJI. — AMERYKAŃSKIE OKULARY PRZED ODKRYCIEM AMERYKI. — WSPANIAŁA GRA FALCONETTI.

Paryż, w listopadzie.

W jednym z najelegantszych kin Paryża, w kinie Marivaux wyświetlają obecnie oddawna zapowiedziany, silnie reklamowany film pt. *Cierpienie Świętej* (Joanna d'Arc).

Film ten dowiódł raz jeszcze, że kino jest sztuką zupełnie odrębną, wymagającą specyficznych metod pracy i środków ekspresji, gdzie wszelkie „liczby atyzowane“ zawodzi, co więcej, odbija się jak najtatańniej na całości filmu. Tak też i scenarjusz znakomitego pisarza De'teil'a jest najzupełniej, że tak powiem, *niefotogeniczny*.

Cóż z tego, że gra Falconetti jest wspaniałą? Że jej prawdziwe, szczerze łzy nas wzruszają? Cóż z tego, kiedy nam każą oglądać ciągle tę samą scenę inkwizycyjnego śledztwa, którem absolutnie nie można trzymać widza przez półtora godziny w napięciu. *Tragizm ma to w sobie, że wzruszając nas, nie śmie działać temi samymi bodźcami, inaczej nnuży i zobojętnia widza.*

Film ten ma wadę wszystkich filmów francuskich: *jest przewlekły i brak mu tempa.* A jednak rozmawiałem z inteligentnymi Francuzami, którzy byli Joanną d'Arc olśnieni. *Wytlumaczenie tego faktu znajdziemy może w usposobieniu francuskim, które każe siedzieć w kinie obowiązkowo 3 godziny bez względu na to, co będzie wyświetlone.* Te same zwyczaje panują w cyrku czy w teatrze. Sam byłem świadkiem, jak jednego wieczoru grano w Teatrze Francuskim „*Andromache*“ Racine'a, co trwało 2 godziny i kwadrans, a potem jeszcze jednoaktówkę Marivaux, co wreszcie wypełniło owe sakramentalne 3 godziny. Czyż jest do pomysłenia, aby u nas przypuścimy po „*Dziadach*“ dano jeszcze jakąś jednoaktówkę Fredry?

Wracając do filmu, wykazuje on inne jeszcze wady prócz przewlekłości i braku tempa. Główną jest *niechlujstwo w strojach, które nie są zupełnie strojami epoki. Niechlujstwo to jest tem dziwniejsze u reżysera tej miary, co Karol Dreyer.*

I tak żołnierze angielscy noszą pazy koalicyjne, spięte z tyłu — by wyglądały na pasy epoki — łańcuchem. Hełmy, buty, a w szczególności *jedno-*

Wścigi w jedzeniu knedli.

Praga, w listopadzie.

Od 150 lat istnieje w okolicy Bidzo w Czechosłowacji zwyczaj jadać co roku knedli ze śliwkami na wścigi. Potrawa ta cieszy się szczególniejszym wzięciem w środkowej Europie. W zawodach, o których mowa, odniósł tego roku zwycięstwo pewien student z Pragi, zjadając 101 knedli, jako ostatnie danie dobrego obiadu. Aby zaś pokażać, że uczyła ta nie obciąża mu na zbyt żołądka, wziął młody człowiek żywy udział w zabawie tanecznej, jaka co roku odbywa się po ukończeniu zawodów. Drugą nagrodę w tym dniu otrzymał uczeń szkoły przemysłowej, który zjadł „*tylko*“ 83 knedle.

rzędowe sukienne bluzy o błyszczących guzikach można równie dobrze nosić w XX w. Najbardziej jednak raziącym niedopatrzaniem, na które nawet publiczność z miejsca reaguje śmiechem, jest fakt, że jeden z mniichów, wchodzący w skład sądu in-

kwizycyjnego, nosił modne, rogowe amerykańskie okulary. *Pomyśleć: przed odkryciem Ameryki!*

Doprawdy szkoda, by artystka tej miary, co Falconetti — *uchodząca*, nawiasem powiedziawszy, po ostatnich sukcesach w teatrze Sary Bernhardt,

Fatalna pomyłka sprawiedliwości angielskiej.

MORDERCA PIĘKNEJ TANCERKI. — SKAZANY NA ŚMIERĆ OFIARĄ TAJEMNICZEJ CHOROBY. — NIEWINNOŚĆ STWIERDZONO TREPANACJĄ.

(Do ryciny na stronie 1470).

Londyn, w listopadzie.

Opinia angielska pozostaje obecnie pod wrażeniem wstrząsającej afery sądowej, która omal nie skończyła się wykonaniem wyroku śmierci na 30-letnim przemysłowcu, Ksawerym Martenie.

Przed dwoma miesiącami ów Marten zamordował w lokalu nocnym znaną w kołach złotej młodzieży, piękną tancerkę kabaretową Alę Dorlid. Marten pociągnięty do krytycznej nocy, a czynu swego dokonał w przystępstwie

chwilowej wściekłości, z której powodu nie zdawał sobie później sprawy.

W toku procesu jednak zajął

niezmiernie ostre stanowisko prokurator Charles Bradley, który użył tego wypadku dla wygłoszenia namiętnej filipiki przeciwko rozluźnieniu moralnemu, panującemu obecnie wśród młodzieży angielskiej. — Bradley domagał się stanowczo skazania Martena na śmierć, zwłaszcza, iż rzeczoznawcy i lekarscy uznali zbrodniarza za człowieka normalnego umysłowo. Wobec tego sąd skazał przemysłowca na karę śmierci przez powieszenie.

Marten, dowiedziawszy się o tym wyroku, popadł w bezgraniczną rozpacz i usiłował w celi więziennej popełnić samobójstwo, rozbijając sobie głowę o tapczan. Ponieważ

za następczynię boskiej „Sary“, marnowała się w takich filmach.

Parę tygodni przed premierą w kinie Marivaux rozmawiałem z panną Falconetti w czasie antraktu „*Damy kamelowej*“ w teatrze Sary Bernhardt. Oświadczyła mi wówczas, że odrzuciła propozycje filmowe z Berlina, nie chcąc opuszczać przez nią ukochanego teatru Sary Bernhardt.

Jeżeli jednak panna Falconetti zamierza dalej grać dla „*a*“, to wypadażalować, że odrzuciła propozycję berlińską. (Ster).

prawo angielskie nie pozwala wykonać wyroku śmierci na człowieku chorym, musiano Martena oddać do szpitala. Tam znany lekarz londyński, prof. Arnold Jonson dokonał na nieszczęśliwym

trepanacji czaszki. Przy tej sposobności przekonał się, iż przemysłowiec ów posiadał na mózgu olbrzymią cystę, która właśnie była przyczyną owego niewytłumaczonego mordu. Rzecz ciekawa, iż cysta ta poza owym straszliwym wypadkiem nie wpływała zupełnie na stan psychiczny Martena, który na ogół zachowywał się zupełnie normalnie, co zresztą stwierdzili przecież rzeczoznawcy sądowi.

Oczywista to niezwykle odkrycie zmusiło sąd do przeprowadzenia rewizji procesu. Należy przypuścić, iż tym razem Marten, który po owej operacji czuje się niezłe i prawdopodobnie zupełnie powróci do zdrowia, zostanie uwolniony od winy i kary.

Rumunska księżna -- bohaterka.

KS. ALEKSANDRA CANTACUZENE CHŁUBA KOBIET RUMUNJI.

Bukareszt, w listopadzie.

(m) Księżna Aleksandra Cantacuzene, Rumunka, pochodzi z jednego z najstarszych rodów Grecji. Niezwykła to postać z czasów wojny wszechświatowej. Rozum jej, — taki dyplomatyczny, zdolności retoryczne stawiają ją na równi z mężami stanu z lat 1816—1818. Odznaczyła się nie tylko dziełami dobroczynnymi, lecz faktycznie objęła przewodnictwo nad organizacją i obroną stolicy Rumunii w czasie inwazji niemieckiej. Wszędzie była obecna. Dodawała otuchy wątpiącym, pokrzepiała serca, uginające się pod naporem fali germańskiej, utrzymywała wiele rodzin z własnych funduszy i była łącznikiem między narodem a dworem królewskim, który musiał się schronić zda-

la od stolicy.

Księżna Cantacuzene organizowała tajne związki, narażając się bezustannie na rozstrzelanie i kilkakrotnie była więziona przez Niemców. Uznając jej zasługi, rząd rumuński delegował ją jako swoją przedstawicielkę przy Lidze Narodów, gdzie dzięki swej wymowie i uzdolnieniom dyplomatycznym, — niejedną sprawę pomyślnie przeprowadziła dla dobra swego kraju. Od kilku lat piastuje ona również urząd członka Rady miejskiej w Bukareszcie. Z własnych funduszy założyła ochronkę dla nielegalnych dzieci i przytułek dla matek, wreszcie przytułek dla dziewcząt, w którym znajdują one opiekę, pracę i dach nad głową.

Przyspieszenie dojrzewania owoców i jarzyn.

CIEKAWY BADANIA W INSTYTUCIE CHEMICZNYM NA KAUKAZIE.

Moskwa, w listopadzie.

W Suchunie dokonano w ostatnich dniach niezmiernie ciekawych badań w kierunku możliwości przyspieszenia procesu dojrzewania owoców i jarzyn przy pomocy środków sztucznych. Stosowano w tym celu „*etilen*“, wedle systemu prof. Garweja, polegającego na obrabianiu owoców tym środkiem. Eksperymenty te dały wprost zadziwiające wyniki. Np. pomidory zupełnie

zielone pod wpływem etilenu dojrzały w ciągu dwu dni, uzyskując jaskrawo-czerwony kolor i odpowiedni smak. Morele po dwudniowym obrabianiu etylenem, uzyskały wszelkie właściwości zupełnie dojrzałych mimo, że proces naturalnego dojrzewania miał trwać jeszcze 4—5 tygodni. Ten sam wynik osiągnięto przy eksperymentach nad całym szeregiem innych owoców i jarzyn.

Zwiecie gospodarcze.

APEL LIGA POMOCY PRZEMYSŁOWEJ DO PRZEMYSŁOWCÓW I KUPCÓW.

Przewodnik sklepów lwowskich.

Lwów, 23. listopada.

Celem skierowania wzmoczonej konsumpcji z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia przede wszystkim do źródeł krajowych Liga P. P. zamierza wydać przewodnik sklepów lwowskich, w których można nabyć artykuły pochodzenia krajowego. W tym celu zwracamy się do P. P. kupców lwowskich, którzy prowadzą towary krajowe z prośbą o zarejestrowanie się w Lidze P. P. przez podanie: 1) Brzmienia firmy, 2) adresu, 3) towarów krajowych jakie firma sprzedaje.

Z drugiej strony celem zorientowania publiczności, jakich towarów krajowych ma się domagać przy zakupach Liga P. P. zwraca się do przemysłowców o podanie dat: 1) Brzmienia firmy, 2) adres, 3) produkowane artykuły i 4) o ile możliwości adresy sklepów lwowskich, w których można nabyć produkowane artykuły. Zgłoszenia należy kierować do Ligi Pomocy przemysłowej we Lwowie, ul. św. Mikołaja 18. II. p., telefonem 66—89 tuż osobiście od 11—13. Do zgłoszenia należy dołączyć po zł. 10, celem pokrycia kosztów przewodnika.

Kronika gospodarcza.

Wniosek przygotowuje się energicznie do wzięcia udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej. Na posiedzeniu Komitetu Wileńskiego dla spraw Powszechnej Wystawy Krajowej, które odbyło się w dniach ostatnich, p. Dworakowski przedłożył sprawozdanie z dotychczasowych przygotowań, omawiając prace prowadzone w sekcjach: samorządowej, przemysłowej, kultury i sztuki, opieki spo-

Hubaya. 1) Ernst von Dohnanyi: Fest-Ouverture, 2) J. Hubaya: Symfonie e moll op. 92. 3) J. Hubay: Koncert skrzypcowy g-moll op. 99.

Kraków (566), **Poznań** (344), **Katowice** (422), **Wilno** (435) 20.15 Transmisja koncertu symfonicznego z Filharmonii Warszawskiej.

Londyn (361) 21.00 Transmisja z Queens Hall. Koncert symfoniczny. (Schubert).

Lipsk (365) 20.00 Międzynarodowe pieśni ludowe. 22.15 Muzyka taneczna.

Sztuttgart (379) 20.00 Transmisja z sali Liederhalle. Koncert symfoniczny. (Weber, Beethoven, Schubert.)

Tuluza (391) 20.30 Fragmenty z op. „Lohengrin” Wagnera.

Brno (441) 19.45 Odczyt o literaturze czeskiej. 20.00 „Rozwódka”. operetka Falla. 22.00 Transmisja muzyki tanecznej.

Langenberg (468) 21.00 Program pt. „Świat na szynach”.

Berlin (483) 20.00 „Edyp-Król”, opera Strawińskiego, transmisja z Opery Miejskiej. 21.30 Arje ze starych oper w wyk. radjoorkiestry.

Wiedeń (517) 20.00 Nieznane pieśni Schuberta. 20.30 „Hrabina Marica”, operetka Kalmana.

Budapeszt (555) 17.45 Koncert symfoniczny poświęcony Schubertowi. 22.00 Koncert pianisty. 22.45 Muzyka cygańska.

Sobota 24. listopada 1928.

Warszawa (1111) 16.00 Muzyka z płyt gramofonowych. 18.00 Program dla dzieci, pt. Św. Mikołaj. 20.30 Operetka „Domek trzech dziewcząt”, muzyka F. Schuberta. 22.30 Transmisja muzyki tanecznej z rest. „Oaza”.

Kraków (566) 20.30 Transmisja koncertu wieczornego z Warszawy.

Poznań (344) 20.30 „Domek trzech dziewcząt”, 22.30 Wieczór kabaretowy. 24.00 Koncert noony firmy „Philips”.

Katowice (422) 20.30 Transmisja z Warszawy, Operetka „Domek trzech dziewcząt” Fr. Schuberta.

Wilno (495) 19.30 Transmisja z Warszawy, 20.00 Transmisja z Warszawy, Koncert oraz komunikaty.

Królewiec (303) 21.00 Występ gościnny opery berlińskiej „Der Vetter aus Dingsa”, operetka w 3 aktach Kunneckiego, 23.00 Muzyka taneczna.

Lipsk (365) 20.00 Koncert zespołu śpiewackiego. W programie Palestrina, Bach i Wolf.

Sztuttgart (379) 19.30 Koncert poświęcony Mozartowi. Orkiestra Filharmonii Sztuttgarckiej. 23.30 Transmisja muzyki tanecznej.

Tuluza (391) 20.30 Fragmenty z opery „Aida” Verdiego, 21.00 Fragmenty z opery „Traviata” Verdiego.

Frankfurt (428) 20.15 Występ gościnny Roberta Kopla.

Rzym (447) 20.45 „Siostra Angelika”, opera liryczna Pucciniego.

Berlin (483) 21.00 „Georg Kaiser”, au

tor. 21.30 Okazja 50-lecia urodzin autora.

Wiedeń (517) 19.10 Cykl pieśni Selma Lert. „Piękna młynarka” wyk. Hans Duhan. 20.20 Wieczór popularny.

Kowno (2000) 19.30 Transmisja z Opery Państwowej „Rycerskość wieśniacza” opery Mascagniego.

OGŁOSZENIA,

POMOC LEKARSKA.

Zakład oku.istyczny
Dra Henryka Atlasa
Lwów, Kochanowskiego 11a.
sala operacyjna. Stała opieka lekarska
nr. telef. 61-59.

NAUKA I WYCHOWANIE.

SYSTEM Isadory Duncan. Kurs: gimnastyki rytmicznej, plastyki klasycznej oraz ilustracji muzycznej prowadzi uczenica szkoły monachijskiej. Salę udzielił Zakł. Naukowe im. Zofji Strałkowskiej, Zielona 22. Wpisy tanże od 6-7 wiecz. wtorki, czwartki i soboty. 9712

POSADY POSZUKIWANE.

MŁODY korespondent polsko-niemiecki, znajomość buchalterji, doskonała siła biurowa poszukuje zajęcia. Oferty pod „Korespondent”, „Nowa Reklama”, Batorego 26. 9645

PANNA z lepszego domu szuka zajęcia przy spokojnej uczciwej rodzinie w domu katolickim. Łaskawe zgłoszenia do Adm. pod „Grudzień”. 9667-2

PANIENKA z bardzo dobrej rodziny poszukuje posady kasjerki, ewent. z kauceją w firmach pierwszorzędnych. Łaskawe zgłoszenia do Adm. „Gazety Porannej” pod „Początkowca”. 9683-2

KUCHARKA w średnim wieku z dobrimi poleceniami poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. „Gazety Porannej” dla „Marji”. 9684-2

KRAWCZYNIJA poszukuje posady po domach za skromnem wynagrodzeniem. Potockiego 33. u Zubkova. 9635-3

NADMŁYNDARZ młynów gospodarczych i handlowych również dobry konstruktor przebudowy i budowy młynów, słuzów, jarów, usadzenia turbin przyjmie natychmiast posadę lub robotę dzienną. Łaskawe zgłoszenia do Administracji „Gaz. Por.” pod „A. L.” 9632-4

ASPIRANTKA farm. z 15 miesięczną praktyką poszukuje posady najchętniej we Lwowie lub większem mieście prowincjonalnem. Łaskawe zgłoszenia pod „Dobrze polecona” do adinin. 9620-2

WOLNE POSADY.
10 groszy za wyraz.

KAFLARZA specjalistę od gzymsów i stawaieca pieców zatrudni natychmiast Kafłarnia Poznańskiego w Kamionce Strum. 9694-2

POSZUKUJEMY ogrodnika do ogrodu ozdobnego z dużą ilością kwiatów i cieplarnią, warzywnictwa, nasiennictwa warzywnego, oraz sadu. Tylko żonaci, doświadczeni fachowcy i znawcy kwiatów, z pierwszorzędniemi referencjami nadeszły odpisy świadectw i warunki: Zarząd dóbr Oskrześniuce p. Knihiynieze koło Chodorowa. 9672-3

KSIEGOWY(WA), bilansista(stka) zostanie zaraz przyjęty. Pierwszeństwo mają inwalidzi i sieroty wojenne, przy równych a zadawaniających kwalifikacjach i mających praktykę księgowości w spółdzielniach. Oferty wraz z odpisami świadectw należy nadsyłać do Administ. pod „Księgowy”. 6918-7

KUPNO I SPRZEDAŻ.
12 groszy za wyraz.

WILCZURY 7-tygodniowe do sprzedania Balog, Białohorska 32 a, boczna Janowska. 9695-2

DOGA młodego rasowego kupię. Zgłoszenia listowne do Administracji pod „Olbrym”. 9696

DOBERMANY — pieski, czystej rasy zaraz do sprzedania, ul. Kulparkowska 1./I. Dombczewski. 9697

FORTEPIAN „Fritza” i Heitzmana” znakomite — sprzedam. Kupujący nabydzie korzystnie. Kopernika 26, Sklepiarski. 9655-3

KUPUJE gotówką: meble, dywany perskie i zwykłe, obrazy, antyki, fortepiany, pianina oraz kompletne urządzenia mieszkań. Łaskawe zgłoszenia przyjmuje: firma Markiewicz, Rynek 42., sklep korzenny. 9598-6

DRZEWKA owocowe, morwowe; wielki wybór sprzedaje. Pepinieses Francaise, Kulparkowska 72 9706-3

RÓŻNE DONIESIENIA.
10 groszy za wyraz.

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę woj skową wydaną przez PKU. w Kałuszu, na nazwisko Oleksa Bezruki, Dąmbrowa. 9671-3

WIERZYTELNOŚCI hipoteczne kupię. „Wierzytelność” Biuro dzienników, Pasaż Hausmana. 9693-2

KILIMY w wielkim wyborze poleca Szatnia, Brajerowska 3. Dogodne warunki snalw. 9694-7

WYBIJANIE wzorów płótna do robót ręcznych, Szatnia, Brajerowska 3. 9695-2

FIRMA CZAJKA, Romanowicza 18. Przyjmuje wszelkie roboty krawieckie. PP. Urzędnikom udzielam kredytu na dogodnych warunkach. 9638-4

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę woj skową wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Jamro Władysław. 9634-3

SPÓLNIKA do autobusu mało używanego marki Chevrolet na dobrą linię poszukuje ewentualnie sprzedam. Bruniec, Podhajec. 9581-8

„STENOGRAF POLSKI”, miesięcznik ilustrowany, organ Instytutu Stenograficznego — Warszawa. Krucza 26, wyuczającego również listownie stenografji najdoskonalej — wychodzi, półrocznie dwa złote. Prospekty bezpłatnie. 9573-2

FIRANKI, kapy, dywany, chodniki, story automatyczne poleca po cenach najniższych Skład mebli, dekoracji i pościeli Józef Schuster, Lwów, Rutowskiego 10. 9551-10

OSTRZEŻENIE. Ostrzegam wszystkich przed przyjmowaniem weksli z podpisem moim: Leib Kerman, a żyrowane przez Jakóba Hirschohna, gdyż podpis mój nie pochodzi z mojej ręki, a ja tych weksli nie będę wykupywał. Leib Kerman. 9710

ZGUBIŁ książeczkę wojskową i poświad czenie mobilizacyjne 113 pułk artylerji polnej, rocznik 1894, Stanisław Wielgus, Bortniki obok Chodorowa. 9705

NAPPA rękawiczki, podszewkowane, męskie, damskie złotych 10.—. Licht, Hetmańska 22. 9707

UNIEWAŻNIAM zagubioną kartę na broń l. 44713/26 oraz kartę łowiecką l. 22769/28, wystawione przez Starostwo w Stryju na nazwisko pułkownika Karola Golachowskiego w Stryju. 9708

MIÓD PSZCZELNY!
Świeży, lipcowy, tegoroczny, pochodzący z najlepszych pasiek podolskich po cenie 5 kg. brutto w blaszankach zł. 17.—
10 „ „ „ „ 32.—
20 „ „ „ „ 60.—
i mak niebieski 5 kg. zł. 13.—
wraz z opakowaniem i opłatą pocztową wysyła za zaliczka
I. WINOKUR, TARNOPOL,
Tarurowskiego 14. 9713

NOWOŚĆ!
Hygieniczne, praktyczne, solidne
OTOMANY pod narzutę
Do nabycia tylko u firmy.
LEON MATWIJOWSKI
Lwów, CHORAŻCZYŹNY 8.
Telefon 40-11

Hurt! **Detail!**
Termofory od zł. 4 i wyżej, szkła zapasowe we wielkim wyborze poleca:
Jakób Rosenman, Lwów, Akademicka 20.
Tel. 19-61. — Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotnie. 9052-14

Każdemu bez poręki
sprzeda „KA-TE” UL. SOBIESKIEGO 12
firma „KA-TE” Telef. Nr. 43-39.

MEBLE
wszelkiego rodzaju NA DŁUGOTERMI-
NOWE SPLATY.

GARAŻE W ŚRODMIEŚCIU
do wynajęcia
ŁYC AŁOWA 27.

Humor.

— Żebzecie poto, aby mieć na wódek! Sznaps od was jedzie!
— Cóż robić, dobrodziejko? Jestem taki nieśmiały, muszę sobie trochę podpić, żeby mieć odwagę żebrać...

Dobrze prosperująca
Fabryka wódek i likierów
należąca do Związku Wielkich Fabryk Wódek Gatunkowych, poszukuje dobrze wprowadzonego **Za-łępcy** na wschodnią Małopolskę, za stałą pensję lub za prow. ją. Reflektuje się tylko na pie wszorzędna siłę, z dobrimi referencjami. (Kaucja lub zabezpieczenie wymagane). Z łozenia pod „Zaraz”, do Adm. „Gazety Porannej”.

CENY OGŁOSZEŃ:
Za wiersz 1-szpaltowy milimetrówy (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrówy (szer. 60 mm.) nadesłane 35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrówy (szer. 60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrówy (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, detal ekono-

miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrówy (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrówy (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr. drobne ogłoszenia na słowo 10 gr., drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowa 12 gr., drobne ogłoszenia matrymianialne, korespondencje 12 gr., prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub

posady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł., cała strona tekstowa 480 zł., cała strona pod nagłówkiem (1. sza) 570 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 50 proc. droższe. — Za ogłoszenia w mieście zastrzeżonem, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliczamy 25 proc. Odpowiedzialność za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta

przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga! Kolmnny ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalt).
PRENUMERATA miesięczna:
Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową zł. 6.50
Bez dostawy zł. 3.—
Za granicę zł. 9.—